

3. மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரின் விவர அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன் : தலைவர் அவர்களே, நாட்டுடைமை ஆக்கப்பட்ட போக்குவரத்து, கப்பல் போக்குவரத்து முதலியவை பற்றி கொள்கை விளக்கக் குறிப்பின்மேல் சட்ட மன்றத்தில் 21—3—1977-ல் நடைபெற்ற விவாதத்தின் போது உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பின்வருமாறு கருத்து தெரிவித்தார்கள். “சேர்ந்து வந்த இழப்பிற்குக் காரணம் மூலதன முதலீடு முழுவதும் ஏற்கெனவே விரயமாகியிருக்கிறது” என்றார்கள். அதற்கு நான் “அது சொல்லாமலே தெரியும்” என்று கூறினேன்.

முன்னால் நான் குறிப்பிட்ட பதிலைத் திருத்திக் கொள்ளும் வகையில் கீழ்க் காணும் பதிலை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

மார்ச் 31, 1977 அன்றுள்ளபடி எல்லா கார்ப்பரேஷன்களிலும் சேர்ந்து வந்த இழப்பு க்யூமுலேட்டிவ் லாஸ் ரூபாய் 1,12.90 லட்சமாகும். 31—3—1977 படி கழகங்கள் அனைத்திலும் முதலீடு செய்யப்பட்ட முதல் ரூபாய் 4,552.96 லட்சம். மாநிலப் போக்குவரத்துக் கழகத்தில் மூலதன இழப்பு ஏற்பட்டதாகக் கூறப்படும் பிரச்சினை எதுவும் இல்லை.

4. ஆளுநர் உரைமீதான விவாதம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் வே. தங்கப்பாண்டியன், கே. மீனாட்சிசுந்தரம், செ. முத்துசாமி, க. இராமமூர்த்தி ஆகியோர் ஆளுநர் உரையின் மீதான தீர்மானத்திற்குத் திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை அவர்கள் முன்மொழிந்து அவை வழிமொழியப்பட வேண்டும்.

திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் அவையில் இல்லை.

திரு. செ. முத்துசாமி அவையில் இல்லை.

திரு. க. மீனாட்சிசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை தீர்மானத்தின் கடைசியில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

“1. மூன்றாவது ஊதியக் குழு அறிக்கையை ஏற்று அரசு அறிவிப்பு வெளியிடும் தேதியை அறிவிக்கப்படாதது வருந்தத்தக்கது.

2. அனைத்துத் துறை கல்லூரி ஆசிரியர்கள், பள்ளி ஆசிரியர்கள் பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளதுபற்றி ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. க. மீனட்சிசுந்தரம்)

3. மேல்திலைக் கல்வி அமுலின் காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள சிக்கல்கள் குறித்து ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது.

4. திருச்சி மாவட்டம், கரூர் வெங்கமேடு தொடக்கப் பள்ளி விழந்ததால் உயிரிழந்த மாணவர்களின் குடும்பத்தாருக்கும், எண்ணூர் படகு விபத்தில் உயிரிழந்த மாணவர்களின் குடும்பத்தாருக்கும் ஆளுநர் உரையில் அனுதாபம் தெரிவிக்கப்படாதது வருந்தத்தக்கது.”

திரு. செ. முத்துசாமி : நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை இறுதியில் சேர்க்க வேண்டுமென்று கோருகிறேன் :

“1. ஆனால் தமிழக விவசாயிகளது குறைகளை முறையாகப் புரிந்துகொள்ளாமல் ஆட்சி எடுத்த நடவடிக்கைகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட விவசாயப் போராட்டத்தில் பல விவசாயிகள் கட்டுக் கொல்லப்பட்டதைப்பற்றி குறிப்பிடாததற்கும்;

2. மாநிலத்தில் சட்டம், ஒழுங்கு சீர்கேடைந்து, அரசு இயந்திரம் அதனைச் சமாளிக்கும் திறனற்றுப் போய்விட்ட நிலையில் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளிலும் மிகுந்துவிட்ட கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு, கலவரம் ஆகியவை பற்றி கருத்து தெரிவிக்காததற்கும்;

3. தமிழகமெங்கும் மலிந்து விட்ட கள்ளச் சராய்ச் சந்தையைப்பற்றி அக்கறை காட்டாததற்கும்;

4. தொழிலாளர்கள், மாணவர்கள், விவசாயிகள், அரசு ஊழியர்கள் ஆகியோரிடையே, அரசின் நடவடிக்கை காரணமாக ஏற்பட்டுள்ள அமைதியின்மை குறித்து கவலை தெரிவிக்காததற்கும்;

5. எண்ணூரில் நடைபெற்ற படகு விபத்தின் காரணமாக உயிரிழந்த 15 மாணவர்களுக்கும் அவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும் அனுதாபம் தெரிவிக்காததற்கும்;

இம்மேலவை தனது வேதனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, நான் அதை வழிமொழிகிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 2]

திரு. செ. முத்துசாமி : தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தை நான் முன்மொழிகிறேன் :

“1. இரண்டாவது ஊதியக் குழு பரிந்துரையின்படி இளநிலை ஆசிரியர்களை இடைநிலை ஆசிரியர்களாக்கும் திட்டத்தை அறிவிக்காதது பற்றி.

2. தமிழாசிரியர்களை உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமனம் செய்யும் திட்டத்தை அறிவிக்காதது பற்றி.

3. 1—4—1970-க்குப் பின் ‘பி’ விங் அரசு பள்ளிகளில் நியமனம் செய்யப் பட்ட பட்டதாரி ஆசிரியர்களை, பட்டதாரி ஆசிரியர்களைப்போல் நியமன நாளில் இருந்து பணிவரன்முறை செய்வது பற்றி அறிவிப்பு வழங்காதது.

4. உயர்நிலைப்பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களுக்கு தேர்வு நிலை வழங்கும் திட்டத்தை அறிவிக்காதது பற்றி.

5. 916 மேல்நிலைப்பள்ளிகளில் போதிய ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யப் படாததைப்பற்றி மாணவர்களுக்குச் சரிவர பாட நூல்கள் கிடைக்கப்பெருதது பற்றியும், பாட உபகரணங்கள் அளிக்காதது பற்றியும்.

6. 1—4—1970-க்குப் பின் நியமனம் செய்யப்பட்ட தற்காலிக பட்டதாரி ஆசிரியர்களுக்கு சர்வீஸ் கமிஷன் தேர்வு எழுத அனுமதி அளித்ததுபோல் அரசு கல்லூரிகளில் நியமனம் செய்யப்பட்ட அதே போன்ற தற்காலிக கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு அளிக்காதது பற்றி.

7. ‘பி’ விங் பள்ளிகளில் நியமனம் செய்யப்பட்டு பின்னர் அரசு கல்லூரிகளில் துணைப் பேராசிரியர்களாக பதவி உயர்வு பெற்றவர்களை பணிவரன்முறை செய்யும் திட்டத்தை அறிவிக்காதது பற்றியும்.

8. ஏற்பு செய்யப்பட்ட தனியார் பள்ளிச் சட்டம் சிறுபான்மையினர் நடத்தும் தனியார் பள்ளிகளுக்கு பொருந்தாது என சென்னை உயர்நீதி மன்றம் அளித்த தீர்ப்புக்கு எதிராக மேல் முறையீடு செய்யப்படாததைப் பற்றியும்.

9. சிறுபான்மையினர் நடத்தும் தனியார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு சட்ட பூர்வமான பணிப்பாதுகாப்பு திட்டத்தை அறிவிக்காதது பற்றியும்.

10. சென்னை புதுக்கல்லூரி, திருச்சி ஹோலி-கிராஸ் ஆசிரியர்களை நிர்வாகத்தினரால் பழிவாங்கும் முறையில் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டது பற்றியும், ஆளுநர் உரையில் குறிப்பிடப்படாதது பற்றி மேல்வை வருந்துகிறது.”

1978 செப்டம்பர் 2]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இன்று பதினைந்து உறுப்பினர்கள் பேசுவதற்குப் பெயர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த நாள் கட்சித் தலைவர்கள், பின்னர் எதிர்க் கட்சித் தலைவர், அமைச்சர் இவர்கள் பேச வேண்டும். நிச்சயமாக நேரத்தைக் கட்டுப்படுத்தினாலொழிய இதை சரிவரச் செய்ய இயலாது. தனிப்பட்ட ஒவ்வொருவருக்கும் என்று நான் சொல்லவில்லை. பொதுவாக அனைவருக்கும் சொல்கிறேன். இதை ஒவ்வொருவரும் நினைவில் வைத்து சுருக்கமாகவும் கருத்துக்களை ஆழமாகவும் தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களுடைய உரையின் மீது பேசுவதற்கான நேரத்தை ஒதுக்கும்போதே தாங்கள் மிகவும் சுருக்கமாகப் பேச வேண்டுமென்று அறிவித்திருக்கிறீர்கள். அந்த அறிவிப்பை ஏற்று நான் சுருக்கமாகப் பேசுகிறேன். அவையில் உள்ள அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய எண்ண எழுச்சிகளைக் கூறுவதற்கு இங்கு வரும்போது, அவசர கோலமாக அவற்றைக் கூறுகிற நிலை ஏற்படுமானால், உண்மையிலேயே இந்த அவை மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கக் கூடியதாக இருக்காது என்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்து, அதனால் அவை இன்னும் இரண்டு மூன்று நாட்கள் கூடுதலாக நடத்தாலும் அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : இது என்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் இல்லை. அலுவல் ஆய்வுக் குழு கூடி இத்தனை நாட்கள் என்று வரையறுத்திருக்கிறது. தங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும் இருந்து அந்த முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் எத்தனை நாட்கள் நடத்த வேண்டுமென்றாலும் நடத்தத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. இளம்பரிதி : சட்டப் பேரவையில் கூட அதிக நாட்கள் வைத்து...

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒரு நாள் கூட அதிகம் கிடையாது. அதைப்பற்றி நாம் பேச வேண்டியதில்லை.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : மீண்டும் கூடி கூட்ட நாட்களை அதிகப் படுத்தினால் கூட தவறாக இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். இருந்தாலும் சுருக்கமாகப் பேசுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஒவ்வொருவரும் முதலில் பேச வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அவர்களுக்குள் உடன்படிக்கை செய்துகொண்டு வந்தால்கூட ஒப்புக்கொள்ளலாம். வரிசை முன் பின் வந்தாலும், அதைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 2]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : இரவு ஏழு மணிக்கு முடிக்க வேண்டுமென்று இருந்தாலும், எழரை அல்லது எட்டு மணி வரையில் கூட்டம் நடந்தாலும் தவறு இல்லை. அதைப்பற்றிக் கூறுவதை இத்துடன் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் முதலில் அடித்தளங்களில் வாழ்கிற மக்களை மேம்படுத்துவதற்கு இந்த அரசாங்கம் சகலவிதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக் கொண்டுள்ளது என்றிருக்கிறது. அவர்களுக்கான உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டு எல்லா உதவிகளும் போய் அவர்களைச் சேருவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்குவதற்கு இந்த அரசாங்கம் காத்திருக்கிறது என்று உரையில் இருக்கிறது. பொதுவாக நாட்டில் நடைபெறும் கல்வாங்கலையும் மற்றவற்றையும் பார்க்கும்போது, அடித்தளத்திலுள்ள மக்களுக்குப் போராடிய வகையில்தான் இந்த நாட்டில் ஒரு அராஜகமான சூழ்நிலை உருவாகி வருகிறது என்பதை வருத்தத்தோடு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 5-00]

இந்த நாட்டிலே ஜாதிக் கொடுமை நீக்கப்பட வேண்டும், பல்லாயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக இந்த நாட்டில் ஜாதி இந்துக்களால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ள ஹரிஜனங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள், எனவே அவர்களெல்லாம் முன்னேற்றப்பட வேண்டும் என்று மகாத்மா காந்தி அடிகள் தொட்டு இதுவரை எல்லாக் கட்சிகளும், நாட்டிலே நடைபெறும் எல்லா அரசாங்கங்களும் பல்வேறு திட்டங்களை அமுல்படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இதில் யாருக்கும் மாற்றுக் கருத்தோ, எண்ணமோ, கொள்கையோ இருக்க முடியாது. தனியார்களானாலும் சரி, அரசியல் கட்சிகளானாலும் சரி, இந்தக் கொள்கையை ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றன. சமுதாயத்தில் தாழ்வுற்ற மக்களுக்கு எல்லாவிதமான நன்மையையும் செய்ய வேண்டும். ஜாதி வித்தியாசம் காரணமாக தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுமை இழைக்கப்படக் கூடாது என்பதுதான் நமது கருத்து. எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் இதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. இருந்தபோதிலும் கூட, இதற்காகச் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டிருந்தபோதிலும்கூட, இன்றையதினம் நாட்டிலே நடக்கும் நிலைமை என்ன என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உண்மையான நிலைமையை நாம் உணர்ந்தாக வேண்டும்.

எந்த வகுப்பினருக்காக நாம் பாடுபடுகிறோமோ, எந்த வகுப்பினருக்காக நாம் நன்மைகள் பல செய்ய வேண்டும், சலுகைகளை அளிக்க வேண்டும் என்கிறோமோ அந்த வகுப்பார்கள் மிகுந்த மரியாதையோடு, மிகுந்த மரியாதை உணர்வோடு இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்களானால்

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

சமுதாயத்தில் கொடுமைகள் ஏற்படும் வாய்ப்பு மிகக் குறைவாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். இதை நான் கூறும்போது அவர்கள் வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவில்லை, பயன்படுத்திக் கொள்வதில் தவறு இருக்கிறது என்று கூறுவதாகக் கருதிவிடக்கூடாது. சில நேரங்களில் சில பகுதிகளில் அப்படிப்பட்ட ஜாதிக் கொடுமைகள் சமுதாயத்தில் தாழ்வுற்ற மக்களால் ஏற்படுகின்றன. அரசியல் கட்சிகள் தாழ்வுற்ற சமுதாயத்தின் நன்மைகளுக்காக சில காரியங்களை எடுத்துரைப்பதாக எண்ணிக்கொண்டு, அந்தச் சமுதாயத்தினரைத் தவறாகப் பயன்படுத்தி, நாட்டில் கொடிய நிலவரத்தை உருவாக்கும் நிலை ஏற்பட்டதை நாம் பல்வேறு இடங்களிலே அறிவோம். இந்த நிலையை நாம் போக்கியாக வேண்டும். பல அரசியல் கட்சிகள், அரசியல் லாபம் கருதி, யாரிடம் ஒட்டுகள் அதிகமாக இருக்கிறதோ அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுக்கும் அல்ல நிலை தோன்றியிருப்பதைக் காண்கிறபோது, மொத்தத்தில் தேசத்தில் முன்பு ஏற்பட்ட இந்து-முஸ்லீம் கலவரத்தைப்போல் இன்றைக்கு மீண்டும் ஜாதிக் சர்ச்சைகள் உருவாகும் நிலை இருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். குறிப்பாக அரசாங்கம் இதை உணர்ந்ததாக வேண்டும். இந்த நேரத்தில் நான் யார்தும் குறை கூற விரும்பவில்லை. இருந்தாலும், சமுதாயத்தில் நன்மை பெறக்கூடிய மக்கள் ஒழுங்காகச் சட்டத்தைக் காத்து, கட்டுப்பாடு குலையாமல் அந்தச் சலுகைகளை ஏற்றுக் கொள்வார்களானால், நிச்சயமாக சமுதாயத்தில் மேம்பாடு அடைவார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக, அந்தச் சலுகைகளைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, 'ரௌடிசமாக' கலவரம் ஏற்படும் வகையில் ஏதாவது காரியம் செய்ய முற்படுவார்களானால் அவர்களால் சமுதாயத்திற்கும் எந்த விதமான நன்மையும் ஏற்படாது, அவர்களுக்கும் நன்மை செய்து கொண்டவர்களாக மாட்டார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முன்னேற வேண்டும் என்பதற்காக அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு எல்லாவற்றிலும் நாம் பிரதிநிதித்துவம் தந்திருக்கிறோம். வேலை வாய்ப்புகளிலானாலும் சரி, வேறு எந்தத் துறையிலானாலும் சரி, அவர்களுக்கு அதிகப் பங்கு கொடுத்தும்கூட, அந்தச் சலுகைகளை அனுபவிக்கும் அவர்களேகூட சரியான முறையில் நடக்காத நிலை ஏற்பட்டிருப்பது மிகவும் வருத்தத்தைத் தரக்கூடிய ஒன்றாக இருக்கிறது. இதைக் குறிப்பிடும்போது, ஒன்றை நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். நான் சார்ந்திருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி பொதுவாக ஹரிஜனங்களுடைய மேம்பாட்டுக்காக பல ஆண்டுகள் பாடுபட்டு, பலவிதமான போராட்டங்கள் நடத்தி இந்த நாட்டிலே ஹரிஜன மேம்பாட்டுக்காக முதல் குரல் கொடுத்த கட்சியாக இருக்கிறது. அந்தக் கட்சியின் உறுப்பினர் நான். என்னுடைய வாழ்க்கையில் மகாத்மா காந்தியைப் பின்பற்றியவன். 1940-42 ஆம் வருஷங்களில் ஹரிஜனங்களின் வீடுகளுக்குப் போய்ச் சாப்பிடுவது, அவர்கள் வசிக்கும் தெருக்களைச் சுத்தம்

(திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்) [1978 செப்டம்பர் 2]

செய்வது போன்ற பல காரியங்களை இந்த தேசம் முழுவதும் செய்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட கட்சியைச் சார்ந்திருந்தாலும், இன்றைய சமுதாய நிலையைப் பார்க்கிறபோது, ஜாதிக் கலவர நிலவரங்கள் பல்வேறு இடங்களில் ஏற்பட்டுக் கின்றன என்பதைப் பார்க்கும்போது, மனது மிகவும் வேதனைப்படுகிறது. மகாத்மா காந்தியடிகள் கூட பலாத்காரமாக, இம்சைப்படுத்தி ஒரு நிலையை அடையக்கூடாது என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அகிம்சை வழியில்தான் எதையும் அடைய வேண்டும் என்றுதான் சொன்னார்கள். வேறு வழியில் யாரும் எதையும் அடையவதை அவரே ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. கலவரம் உருவாக்கும் எந்த நிலைமையையும் அவர்கள் விரும்பவில்லை. இன்றையதினம் பல சலுகைகளை அனுபவித்து வரும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் தங்களுக்குக் கிடைக்கும் தன்மைகளுக்கு தங்களுக்கே ஊறு விளைவித்துக்கொள்கிறார்கள் என்ற நிலைமையைத்தான் நாம் காண முடிகிறது. இதைத்தான் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சமுதாயத்தில் அடிமட்டத்தில் உள்ள மக்களுக்கு அரசாங்கம் பல்வேறுவிதமான தன்மைகளை அளிக்க வேண்டும் என்று விரும்பி, செய்து கொண்டிருக்கும் காரியங்கள் எப்படிப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, எப்படி நிறைவேற்றப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கிறபோது, பல தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

அரசாங்க உத்தியோகங்களில்கூட பின்தங்கிய மக்களுக்காகப் பல சலுகைகளை அளிக்கிறோம். பெரிய உத்தியோகங்களில் மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாத் துறையிலும் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கிறோம். சட்ட சபையில், பாராளுமன்றத்தில் மற்றும் மத்திய அரசாங்கத்தில் எல்லாம் அவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கிறோம். ஆனால் அவர்களில் பலர் செயல்படும் நிலைமைகளைப் பார்க்கிறபோது, இந்த நாட்டில் ஜாதி வெறி உணர்வு ஏற்படுவதற்கு அவை காரணமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். ஜாதி உணர்வு ஏற்படுகிற இடங்களில் குறிப்பாக இப்படிப்பட்டவர்கள் அதிகமாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். பெரிய பதவி வகிப்பவர்கள் எது நியாயமானது என்பதைத் தீவிரமாகச் சிந்தித்து காரியங்கள் ஆற்றினால் சமுதாயத்தில் கிளர்ச்சிகளை ஒடுக்க உதவியாக இருக்கும். ஆனால் அதற்கு மாறாக பல அதிகாரிகள் தங்களுடைய இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள், தன்னைச் சேர்ந்தவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக, நீதியை நிலைநாட்டாமல் பல்வேறு குழப்பங்கள் நாட்டில் ஏற்படக் காரணமாக இருந்துகொண்டிருக்கும் நிலை கடந்த கால வரலாற்றில் எங்கேயும் காண முடிகிறது. அப்படிப்பட்டவர்களை அரசாங்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு சமுதாயத்தில் கீழ்மட்டத்தில் உள்ள மக்களுக்கு மேம்பாடு செய்ய முடியுமா என்று எண்ணிப் பார்த்தால், நிச்சயமாக அந்த மக்கள் மேம்பாடு அடையும் நிலைக்கு மாறாக சமுதாயத்தில் குழப்பத்தை உண்டாக்கும் நிலைதான் உண்டாகும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

எனவே அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் யாராக இருந்தாலும், இந்த அரசு வேிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால், அப்படிப்பட்டவர்களை அரசாங்கம் கடுமையாகத் தண்டிக்கவில்லை என்றால், நாம் எண்ணியபடி கீழ்த்தளத்தில் உள்ள மக்களுக்குப் பூரணமாகப் பாதுகாப்பு அளித்து அவர்கள் மேம்பாடு அடையக்கூடிய காரியங்களைச் சரிவரச் செய்ய முடியாது. இதற்கு மேல் நான் விளக்கமாகப் பேச முடியவில்லை. ஏனென்றால் நான் விளக்கமாகப் பேசினால், இதைக் குறித்து விரிவாகப் பேசினால், ஏதாவது ஒரு வகுப்பைத் தாக்குவதாகவோ அல்லது வேறு ஒரு 'கலர்' கொடுப்பதாகவோ எண்ணப்படும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மொத்தத்தில் நம்முடைய நாட்டைப் பொறுத்தவரையில், எங்கே பார்த்தாலும் ஜாதிக் கலவரங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டு வருவதை ஓராண்டுக் காலமாகப் பார்த்து வருகிறோம். பல இடங்களில் ஜாதிக் சண்டைகள் ஏற்படுகின்றன. விழுப்புரத்தில் நடந்ததை ஜாதிக் சண்டை என்று கூறுகிறார்கள். என்னுடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது பல தூற்றுக் கணக்கான ஆண்டுகளாக அங்கே ஹரிஜனங்களுக்கும், ஜாதி இந்துக்களுக்கும் ஒன்றாக ஒரே தெருவில் வசித்து வருகிறார்கள் என்றார்கள். பல இடங்களில் அவர்கள் இணக்கமாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரங்களைக் கூட இந்த அவையிலே சொன்னார்கள். நான் விசாரித்தபோதும் கூட அப்படித் தான் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கே ஏற்பட்ட கலவரத்தில் மூன்று நாட்கள் வரையில் அது கவனிக்கப்படாமல் இருந்ததற்கு என்ன காரணம்? கவனிக்கப்படாதது மட்டுமல்ல; அந்தக் கலவரம் துண்டப்படுவதற்கான நிலை இருக்கும் என்றால், அங்கே இருக்கிற அதிகாரிகள் என்ன செய்து கொண்டிருந்தார்கள்? என்னைக் கேட்டால் அது அதிகாரிகளால் ஏற்பட்ட ஒரு கலவரம். அது அதிகாரிகளால் அதிகமாக்கப்பட்ட ஒரு கலவரம் என்றுதான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படித்தான் கருத வேண்டியிருக்கிறது. அதிகாரிகள் அங்கே அதைக் கவனித்ததாகத் தெரியவில்லை. அவர்கள் அங்கே சரியானபடி நடக்கவில்லை என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். இதிலே அரசாங்கம் உடனடியாக கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். அப்படி கவனம் செலுத்தியிருந்தால், விழுப்புரம் கலவரம் இவ்வளவு அதிகமாக அமைந்திருக்காது என்பது என்னுடைய கருத்து. இதைத்தான் இந்த அவையின் முன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மலைவாழ் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் நாம் அதிகமான பரிசுதிநிதித்துவம் அளிக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் என்னிடம் ஒரு குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கும் மற்றும் உள்ள உறுப்பினர்களுக்கும் கூட

(திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்) [1978 செப்டம்பர் 2]

அந்தக் குறிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் பார்த்தால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களே தவறாக நடக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி காரியங்கள் நடக்கும்போது, அவர்கள் எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்திருந்தாலும் சரி, அவர்கள்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். ஒழுங்கு, கட்டுப்பாட்டை யார் மீறினாலும், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். சட்டத்திற்குக் கட்டுப்படாதவர்களாக சமுதாயத்தில் கீழ் நிலையில் இருப்பவர்களோ அரசாங்கத்தை நிர்வகிக்கிற அதிகாரிகளோ, சட்ட மன்றத்திலே அங்கம் வகிப்பவர்களோ இருக்கிறார்கள் என்றால், அது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயமாகும்.

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): The hon. Member can take five minutes more and finish.

(பிற்பகல் 5-10)

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : இந்த மாதிரியான நிலைமைகளை எல்லாம் இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் கூறிக்கொள்கிறேன். சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நாட்ட வேண்டும். சட்டம் ஒழுங்கு நிலை நாட்டப்பட வேண்டும். ஆனால் இப்போது சட்டம் ஒழுங்கு நிலைநாட்டப்படுகிறது என்று சொல்வதற்கில்லை. விழுப்புரம், பேரணம்பட்டு, பழனிக் கலவரம், மாங்காடு, இராமநாதபுரம், கோயம்புத்தூரில் ஏற்பட்ட சண்டைச்சச்சரவுகள் எல்லாவற்றையும் பார்க்கும்போது, சட்டம் ஒழுங்கை நிலைநாட்டுவதிலே நாம் கொஞ்சம் தவறியிருக்கிறோம் என்ற கருத்து மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. போலீசாரைப் பார்க்கும்போது, நிச்சயமாக ஏற்பட்டிருக்கும் முன்னேற்றம் ஓராண்டுக்குப் பிறகு அவர்கள் செயலற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது தான். அந்த மாதிரி பலவினமான நிலைமை அவர்களுக்கு ஏன் ஏற்பட்டது? அவர்களின் நடவடிக்கைகளே சட்டத்திற்கு மாறுபட்டதாக இருக்கிறதே தவிர வேறில்லை. சட்டம் ஒழுங்கைக் காக்க வேண்டிய போலீஸ் இலாக்கா செம்மையாக, சீராகச் செயலாற்றுவதற்கு இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லாவிட்டால் மேலும் கலவரங்கள் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டுவிடும் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதிகாரிகள் இதற்குக் காரணமாக இருந்தால், அவர்களை மாற்றிவிட வேண்டும். அதிகக் கொடுமைகள் செய்யக்கூடியவர்களாக இருப்பார்களானால், சஸ்பென்ட் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு நிலைமைகளை எடுத்துக்கொண்டால்கூட, குறைகள் சொல்லக்கூடிய அளவில்தான் இருக்கிறது. அதுபற்றி இரண்டு நாட்களாகச் செய்திகள் வெளி

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

யாகியிருப்பதைப் பார்த்தேன். ஐந்து லட்சம் வழக்குகள் இன்னும் இருப்பதாகக் குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அதிலேகூட நடவடிக்கைகள் சரியாக எடுக்கப்படவில்லை. மதுவிலக்குக் கொள்கை எப்படி அமல் நடத்தப்படுகிறது? கமிட்டிகள் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மகாநாடுகள் என்று வைத்து நடத்துகிறார்கள். அங்கே எல்லோரும் போகிறார்கள். ஆரவாரம் செய்கிறார்கள். அரசியல் மகாநாடுகள் போல அமைக்கிறார்கள், நடத்துகிறார்கள். என்கே பார்த்தாலும் கூட்டங்கள், மகாநாடுகள் என்று நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி நடத்தப்படும் மகாநாட்டிற்குப் பணம் வசூலிக்கப்படும் விதம் எப்படி இருக்கிறது? யார் யார் கள்ளச் சாராயம் விற்கிறார்களோ அவர்களிடமே சென்று இவர்கள், “ரூபாய் 200 நன்கொடையாகக் கொடு” என்று கேட்கிறார்கள். ரூபாய் 200 நன்கொடை வாங்கிக்கொண்டு வந்து இங்கே செலவு செய்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் எப்படி மதுவிலக்கை நிறைவேற்ற முடியும்? ரூபாய் 200 கொடுத்தவர்கள் மீது பாட்டில் கேஸ் போடுவார்களா? இப்படி உண்மையிலேயே மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமுலாக்க முடியாத நிலைதான் இருக்கிறது. இதற்குப் பரிகாரமான நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக எடுக்க வேண்டும். கமிட்டிகள் என்று இதற்குப் போட்டுச் செய்ய வேண்டுமா? இதற்கு என்று அரசாங்க அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். போலீஸ் அதிகாரிகள்கூட அங்கே போகிறார்கள். அதிகாரிகளிடம் சொன்னால்கூட கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தவறு செய்பவர்கள் தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள் என்பதை அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிச்சயமாக மதுவிலக்கை அமுலாக்க வேண்டுமானால், பணம் வசூல் பண்ணுவதை நிறுத்த வேண்டும். அதிகாரிகளே அங்கெல்லாம் போவதைத் தடுக்க வேண்டும். சாராயம் காய்ச்சுபவர்கள் யாராக இருந்தாலும், அவர்களைக் கடுமையாகத் தண்டிக்க வேண்டும். சாராயம் காய்ச்சி விற்பவர் ஒரு வராக இருந்து, பாதிக்கப்படுபவர்கள் வேறாக இருக்கக்கூடாது. இந்த மாதிரி நிலைமைகள் சமுதாயத்தில் இருக்குமானால், உண்மையான குற்றவாளி தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்பதைக் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசு நிர்வாகத்தில் சுறுசுறுப்பு என்பது இல்லாமல் இருக்கிறது. இது மிக மோசமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இல்லை. தி.மு.க. ஆட்சிக்கும் அ.தி.மு.க. ஆட்சிக்கும் வித்தியாசம் காண முடியவில்லை. அவர்களிடம் கொஞ்சமாவது நிர்வாகத்தைப் பார்த்தோம். இவர்களிடம் அதைக்கூட காண முடியவில்லை. அ.தி.மு.க. அரசையும் தி.மு.க. அரசையும் பார்க்கும்போது, அவர்களுக்குப் பதிலாக வேறு ஒரு கட்சியினர் வந்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமையைத் தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. அரசு நிர்வாக அமைப்பிலே சீர்திருத்தம் எதுவும் ஏற்பட்டுள்ள

(திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்) [1978 செப்டம்பர் 2]

நிலைமைகள் இல்லை. இன்றைய நிர்வாகத்திலே சுறுசுறுப்பான தன்மைகள் ஏற்பட்டுள்ளனவா? ஏதோ முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, இந்த நிலை பரிபூர்ணமாக வரவில்லை.

அடுத்து, கான்ட்ராக்ட் கொடுப்பதிலே கூட ஒழுங்கினங்கள் இருக்கின்றன. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலே ரூபாய் பத்தாயிரத்திற்கு என்றாலும், நேரடியாகக் கான்ட்ராக்ட் கொடுப்பதில்லை. டெண்டர் மூலமாகத் தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அரசாங்கம் ஊழல் செய்தது என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்லித்தான் அந்த அரசாங்கத்தை டிஸ்மிஸ் செய்தார்கள். இப்போது இருக்கும் அரசு, ஊழல் இல்லாது இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும் அரசு, அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கத்தில் பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள வேலைகள் எல்லாம், நாமினேஷன் மூலம் யாருக்கும் கூப்பிட்டுக் கொடுக்கக்கூடிய அவை நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சட்டத்திற்கு விரோதமான நிலையில் இருக்கிறது. அவசரமாக வேலை முடிக்க வேண்டிய நேரத்தில், அவ்வாறு செய்யலாம். கொஞ்சம் கால அவகாசம் கொடுத்துச் செய்யக்கூடிய வேலைகளுக்குக்கூட நாமினேஷன் மூலமாக கான்ட்ராக்ட் கொடுத்தார்கள் என்றால், அதைப்பற்றி இந்த அரசாங்கம் சிந்திக்கிறதா என்று பார்த்தால், சிந்திக்கவில்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அதைப் பற்றிச் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். உங்கள் ஆட்சி சேழுமையாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் இவைகளை எடுத்துச் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, ஊழல்களைப்பற்றி எல்லாம் சொல்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, சட்டத்திற்கு விரோதமாக நாமினேஷன் முறையில் கொடுக்கிறார்கள் என்று இங்கே குறிப்பிட்டுப் பேசியிருக்கிறார்கள். அதுவும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் வேலையைக் கொடுக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். எனக்கு நினைவு சரியாக இருக்குமானால், வெள்ளத் தடுப்பு அல்லது வெள்ளத்தினால் ஏற்பட்ட சேதங்களைச் சரிப்படுத்துவது போன்ற முக்கியமான வேலைகள், இயற்கைக் கொடுமைகள் ஏற்படுகின்றபோது, அத்தகைய வேலைகளுக்கு மட்டும் நாமினேஷன் மூலம் கொடுக்கலாம் என்பது இந்த சர்க்கார் வந்த பிறகு கடைப்பிடிக்கப்பட்ட முறையல்ல. நீண்ட நெடுங்காலமாகவே, தி.மு.க. ஆட்சி காலத்திலே கூட என்பதல்ல, காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலேயே இருந்துகூட கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்ற முறைதான். வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட அனை வேலைகளுக்கும் தான் நாமினேஷன் முறையில் கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு அப்படித் தருவது முறையானதுதான். அதிலும் ஏற்கெனவே

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. ச. இராமச்சந்திரன்)

இந்த வேலைகளைச் செய்கின்றவர்களுக்குத்தான் தர முடியும். வேலையினுடைய அவசரத்தைப் பொறுத்துத்தான் உத்தரவுகள் போடப்படும். ஏற்கெனவே உள்ள நடைமுறையில்தான் நடந்து வந்திருக்கிறது. இந்த முறையை அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் வேண்டுமென்று கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : தலைவர் அவர்களே, அவசரகாலம், அதாவது புயல், வெள்ளம் போன்ற விபத்துக்கள் ஏற்பட்ட நேரத்திலே நாமினேஷனில் கொடுக்கின்ற முறை இருந்துவந்தது. இந்த முறைப்படி ரூ. 5,000, ரூ. 10,000 அளவுக்கு மேல் நாமினேஷன் முறையிலே கொடுக்கக் கூடாது என்ற முறைதான் இருந்தது. இந்த அரசு வந்த பிறகு ரூ. 50,000 வரை நாமினேஷன் முறையில் கொடுப்பது என்று வந்தது. முன்னால் இருந்த அரசு நாமினேஷனில் கொடுக்கின்ற நேரத்தில், அவர்கள் நிலம் உள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ரூ. 50,000 வரை காண்டிராக்ட் கொடுக்கலாம் என்ற முறை வகுக்கப்பட்டிருக்கிறதே அது முறைதான் என்ற அளவில் மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் வாதம் எழுப்பியிருக்கலாம். மாண்புமிகு மின் துறை அமைச்சர் அவர்கள் முன்பு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில்தான் இந்த அறிவிப்பு வந்தது. அந்தத் தொகை ரூ. 50,000 என்று ஏன் உயர்த்தப்பட வேண்டுமென்பதைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்குவார்களா?

திரு. எஸ். இராமகிருஷ்ணத் தேவர் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் 'நாங்கள் இதைக் கொண்டுவரவில்லை. ஏற்கெனவே இருந்த காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சிக் காலத்திலேயும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலும் இருந்த முறையைத்தான் அரசு கையாண்டது' என்று சொன்னார்கள். அதைப்பற்றி விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டும்.

THIRU G. VASANTHA PAI: On a point of order, Sir. Can any Member, except the person speaking, ask a question of the Minister?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ச. எஸ். வெங்கடேசன்): தயவு செய்து மற்றவர்கள் யாரும் பேச வேண்டாம். திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசட்டும்.

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : காண்டிராக்ட் முறைபற்றி அதற்குமேல் பேச நான் விரும்பவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரூ. 5,000 அல்லது ரூ. 10,000-க்கு மேல் நாமினேஷன் முறையில் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 2]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் ஏதோ நாங்கள்தான் தொகையை உயர்த்தி விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதைப் பற்றிய விவரம் தற்போது என்னிடம் இல்லை. அவசர வேலைகள் இருக்கும்போது, முக்கியமான நேரத்திலேதான் நாங்கள் நாமினேஷன் முறையில் காண்ட்ராக்ட் கொடுப்பது என்ற முறையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத்தான் நான் சொன்னேனே தவிர வேறல்ல.

(பிற்பகல் 5-20)

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : கனம் அமைச்சரவர்கள் கொடுத்த விளக்கத்திற்கு மேலே நான் அதில் பேச விரும்பவில்லை. அதை விட்டு விடுகிறேன். இந்த அரசுக்குத் தெரிவிப்பது என்னவென்றால், டெண்டர் மூலம் காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கும் நிலையிருந்தால், அது வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். நாமினேஷன் முறையைக் கையாண்டால் அரசுக்குக் கெட்ட பெயர் வரும் நிலைதான் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சர்க்காரியா கமிஷன்பற்றி ஓரிரு வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இந்த மாநிலத்தில் இருந்தபோது, அவர்கள் பல கொடுமைகளைச் செய்தார்களென்று குற்றச்சாட்டுகளெல்லாம் கொடுக்கப்பட்டு, மத்திய அரசும் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, 1976 ஆம் வருஷம் அந்த ஆட்சியை டிஸ்மிஸ் செய்தது. அதற்குப் பிறகு அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்தது. இந்த ஆட்சியினர், மத்திய அரசு இன்னும் சரியான முறையில் அனுமதி கொடுக்கவில்லை, கொடுத்தால் நாங்கள் எல்லோர்மீதும் 'கேஸ்' போட்டிருப்போமென்று சொல்லிய நிலை தெரியாத தல்ல. ஆனால் ஏன் இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசாங்கம் ஓர் அறிவிப்பு வெளியிட்டால் அல்லது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமென்று சொன்னால், ஏன் அப்படிச் செய்வதில்லை? பெரும் ஊழலுக்குக் காரணமாக இருந்த அரசிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப் பட்டவர்கள்மீது நடவடிக்கை வரும், வருமென்று அறிவித்தார்களே ஒழிய, ஒரு நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. அதோ புலி வருகிறது, புலி வருகிறது என்று சொல்வது போல, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அமைச்சர்களை யெல்லாம் சிறையிலே தள்ளப் போகிறார்கள், நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறார்களென்ற பயம் மக்களிடையே ஏற்படுத்தப்பட்டதே தவிர, உண்மையிலேயே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா அல்லது உண்மையிலேயே நடவடிக்கை எடுக்க லாயக்கற்ற விஷயமா என்பது தெரியவில்லை. இப்போது அரசிலே உள்ளவர்கள் அப்போது சொன்ன குற்றச்சாட்டுகளை நம்பி, டிஸ்மிஸ்

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

செய்த எங்களுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களைக் கொலை செய்ய முயற்சித்தார்களென்று அவர்கள்மீது வழக்குப் போடும் தன்மையைக் கண்டு நன்றி செலுத்தினாலும், அந்தக் கூற்றிலே உண்மை இருக்கிறதா என்று பார்க்கும்போது, காலக்கெடு தாழ்ந்து போவதைப் பார்க்கும்போது, எனக்கேகூட தம்பிக்கை தளர்ந்து போகிறதென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரசு சொல்லக்கூடிய சொல்லுக்கும், செய்யக்கூடிய செயலுக்கும் சம்பந்தம் இருக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கத்தைத் தாக்கிப் பேசுகிறேன் என்பதால், என்னைக் கொடியவனாகப் பார்க்காதீர்கள். நெல்லுக்கு நியாயமான விலை வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். வாங்கிக் கொடுக்கப்படும் என்று அரசினர் சொன்னார்கள். இப்படி திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் சொன்னது. ஆனால் அவர்களாவது போனால் கொடுத்தார்கள். இந்த அரசினர் ஓராண்டுக் காலமாகச் சொல்கிறார்களே தவிர, எத்தனிதமான சலுகையும் கொடுக்கவில்லை. அடுத்த மாதில்தான் குவிண்டாலுக்கு 120 ரூபாய், 125 ரூபாய் கொடுக்கிறார்களென்ற செய்தியைப் படிக்கிறோம், இந்த மாமன்றத்திலேயே பேசப்படுகிறது. கேரளாவில் 120 ரூபாய், 125 ரூபாய் கொடுக்க மத்திய அரசு அனுமதிக்கும்போது, ஏன் தமிழ்நாட்டை அனுமதிக்கவில்லை என்பது தெரியவில்லை. அதனால் இந்த அரசு கூறுவது உண்மைதானா என்பதை அறிந்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நெல் விலை பற்றி அடிக்கடி பேசுகிறார்கள். நெல் அறுவடை செய்யக்கூடிய காலத்தில்தான் நெல்லை விற்கிறார்கள். அப்போது நெல்லின் விலை என்ன? 50 ரூபாய்க்குக்கூட வாங்குவார் அற்று, சீரழிந்து கிடக்கிறது. ஏழை விவசாயிகள் அறுவடை செய்த அந்த நெல்லை விற்று, வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று விற்க ஓடினார்கள். ஆனால் வியாபாரிகள் குறைந்த விலைக்குக் கேட்டார்கள். உடனே, நெல்லை நாங்களே கொள்முதல் செய்கிறோமென்று அரசாங்கம் ஓர் அறிவிப்பு கொடுத்தது. கொள்முதல் நிலையங்கள் துவங்கப்படுமென்று சொன்னார்கள். கொள்முதல் நிலையங்கள் எப்படி இருந்தன என்றால் வியாபாரிகள் வாங்குவதைவிடக் குறைவாக வாங்கின. வியாபாரிகள் 50 கிலோ எடுத்துக்கொண்டார்கள். கொள்முதல் சென்டரில், மண் இருக்கிறது, ஈரம் இருக்கிறது என்று சொல்லி—உண்மையிலே அப்படியிருந்தால் நான் அதைப்பற்றி ஆட்சேபிக்கவில்லை—அப்படி இல்லாத நெல்லுக்கும் சேர்த்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் செய்யும் கொள்முதல் விலையைவிட அரசாங்கம் வாங்கிய கொள்முதல் விலை குறைவாக இருக்கக் காரணமென்ன? இந்த ஆண்டாவது கொள்முதல் விலையைக் காலத்தில் சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொல்லாமற்போனால், நெல்லை வாங்கி வைத்திருக்கக்கூடிய வியாபாரிகள்தான் லாபமடைவார்கள். அதனால் ஏழை

(திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்) [1978 செப்டம்பர் 2]

விவசாயிகளுக்கு லாபமில்லை. அவர்கள் வாங்க வேண்டுமென்று நினைக்கும் போது, அதிகமான விலைக்கு வாங்கும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் வருஷம் பூராவும் நெல்லை வைத்திருக்கும் நிலையிலலை. அவர்கள், தங்கள் முடைகள், கஷ்டங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள விளைபொருள்கள் தங்கள் கைக்கு வந்தவுடன் விற்றுவிட்டு, பிறகு வேண்டும்போது வாங்கிக்கொள்ளலாமென்று நினைக்கிறார்கள். அவன் விளைவித்ததை 50 ரூபாய் என்று விற்றுவிட்டு, இன்றைக்கு 70 ரூபாய்க்கு வாங்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார், கையிருப்பைக் கணக்கில் காட்டுவதை நான் கேட்கவில்லை. யதார்த்த நிலையில் ஏழைகள் வாங்க கஷ்டமான நிலை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறதென்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, காவிரி தாவா பிரச்சினையும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. காவிரி தாவாவைத் தீர்த்துவிடுவோம், கடிய விரைவில் பேச்சு வார்த்தை ஆரம்பிக்கும் என்று கூறுகிறார்கள். கூறக்கூடிய சொல்லுக்கு, கடந்த ஓராண்டுக் காலத்தில் நடவடிக்கை எடுத்து முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்றால், இல்லை. டில்லிக்கு முதலமைச்சரவர்கள் செல்கிறார்கள். நம்முடைய பொதுப் பணித் துறை அமைச்சரவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு செல்கிறார்கள். கோள் முதலமைச்சர், கர்நாடக முதலமைச்சர், ஆந்திர முதலமைச்சர் எல்லோரும் கடிப் பேசுகிறார்கள். சுமுகமான தீர்வு காணப்படுமென்ற அறிக்கை வருகிறது. இது என்ன நிலை? இப்படிக்கூறிக்கொண்டே செல்வது, கடந்த கால அரசைக் குற்றவாளியென்று சொல்வதற்குப் பொருந்தாததாக இருக்கிறது. எந்தக் குற்றத்தைச் செய்தவர்களை நாம் வாய்மார்ச் சொல்லிக் கண்டிக்கிறோமோ, அந்தக் குற்றத்தையே நாம் செய்தால், மக்கள் விரும்பமாட்டார்கள். அதோடுகூட, இது தமிழ்நாட்டைப் பாதிக்கும் விஷயமாக இருக்கிறது. இது விஷயமாக சிறப்பான நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். எங்கு வேண்டுமானாலும் பேச வேண்டும். கிளர்ச்சி உண்டு பண்ணும் விதத்திலே—பொது மக்களிடமல்ல—நிர்வாகத்திலே, பேச வேண்டும். எப்படியாவது இந்தப் பிரச்சினையில் விரைவில் தீர்வு காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நமது நாடு விவசாய நாடாக இருக்கிறது. நாட்டு மக்களில் 80 சதவிகிதத்தினர் விவசாயிகளாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், விவசாயத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றும் தர முடியாது. தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் மலை வளம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலுள்ள பாசன வாயில்களில் எப்போதும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. எனவே மேற்கிலிருந்து வரும் நீரை

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. என். சுந்தரத் தேவர்)

நம்பியும், கர்நாடகத் தண்ணீரை நம்பியும் வாழும் நிலை இருக்கிறது. கர்நாடகத்திலிருந்து வரும் காவிரித் தண்ணீரில் தகராறு இருந்தாலும், கேரள ஆற்று நீரைப் பயன்படுத்துவது பற்றி பேச்சு வார்த்தை இருந்தாலும், கங்கை-காவிரி இணைப்பு வந்தால்தான், இந்த நாட்டிற்கு விமோசனம் ஏற்படுமென்றும், அது பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இல்லாதது வருத்தத்திற்குரியதென்றும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் கங்கை-காவிரி இணைப்பு பற்றி கவர்னர் அவர்கள் உரையில் சொல்லாததை வருந்தத்தக்க விஷயமாக எண்ணுகிறேன். அதற்காக இந்த நாட்டிலே முதலிடம் கொடுத்துப் போராடும் அரசாக தமிழ்நாடு அரசு இருக்குமே தவிர, கேரள அரசோ, கர்நாடக அரசோ, ஆந்திர அரசோ இருக்காது. அதற்கு முதலிடம் கொடுக்காதது மிகவும் வேதனைக்குரியதாகும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள 80 சதவிகிதம் விவசாயிகளுக்குத் தண்ணீர் கொடுத்தால் போதும், வேலை வாய்ப்பு வேண்டாம். அவர்கள் தண்ணீரைக் கொண்டு பிழைக்கும் நிலை இருக்கிறதென்று அரசுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தைப் பொறுத்தவரையில், எப்படிச் செய்தாலும் கட்டுப்படியாகும் நிலை இல்லை என்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். உரம், பூச்சி மருந்து போன்றவற்றை ஒரு மானியம் போலக் கொடுத்தால் என்ன? எவ்வளவோ மானியத்தை அரசாங்கம் வழங்குகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் கொடுக்கிறார்கள். கைத்தறி, கதர் ஆகியவற்றுக்கு ரிபேட் கொடுக்கிறார்கள். தொழில் செய்ய வட்டியில்லாக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். பல பேர் தவணை கட்டாமல், சேர்ந்து கொண்டு போகிறது. எனவே உரம், பூச்சி மருந்து ஆகியவற்றைப் பாதி விலைக்குக் கொடுக்கும் நிலையைச் செய்தால், விவசாய உற்பத்திச் செலவு குறையும். மதிப்பிற்குரிய ரெவின்யூ அமைச்சரவர்களை வரவேற்றுப் பேச வேண்டுமென்று எண்ணினேன். அவர்கள்கூட கூலி உயர்வு பற்றி அறிவித்துவிட்டார்கள். எல்லாவற்றையும் உயர்த்தித்தான் அறிவிக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகும் விலை கொடுக்கப்படு

(பிற்பகல் 5-30)

மென்ற அறிவிப்பு மட்டும் வரவில்லை. ஆகவே உரம், பூச்சி மருந்து ஆகியவைகளை நியாயமான விலையில், விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய வகையில் கொடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக் கூடிய வகையில் 50 சதவிகிதம் மானியமாக அளித்தால் அவர்கள் விவசாயத்தை நல்ல முறையில் செய்ய வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்து, நிலவள வங்கிகளைப் பற்றியும், கூட்டுறவு வங்கிகளைப் பற்றியும் பேச விரும்புகிறேன். கொடுத்த கடனை ஒத்தி வைத்ததன் காரணமாக, விவசாயிகள் அதில் 25 சதவிகிதத்தைத் திருப்பிக் கட்டினாலொழிய மேற்

(திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்) [1978 செப்டம்பர் 2]

கொண்டு கடனைக் கொடுக்கவேண்டாமென்று அரசு உத்தரவிட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அரசாங்கமே பழைய கடனை வசூலிக்க ஜப்தி நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடாது என்றும் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஏதோ எல்லோரும் கேட்டார்கள் என்று உடனே வசூலை ஒத்திவைத்தார்கள். ஜப்தி செய்யக் கூடாது என்றும் சொல்லிவிட்டார்கள். 25 சதவீதம் வசூலிக்காமலிருந்தால், கடன் கொடுக்கக்கூடாது என்றும் சொல்லுகிறார்கள். இப்படியிருந்தால் விவசாயிகள் கடனுக்கு எங்கே போவது? சில இடங்களில் அதிகாரிகள் வசூலிக்காமல் இருப்பதைக் காண்கிறேன். பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் ஒத்திவைப்பதனால் விவசாயிகளுக்கு நல்லதுதான். ஆனால் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில், நல்ல விளைச்சல் இருக்கும் இடங்களில் வசூலிப்பதில் கண்டிப்பான முறையும், அதே நேரத்தில் பாதிக்கப்பட்ட இடங்களில் வசூலிக்காமல் இருந்தாலும், கடன் உதவியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின்சாரத் துறையைப்பற்றிப் பேசும்போது அந்த அமைச்சருக்கு நன்றி தெரிவிக்கலாம் என்று பார்க்கிறேன். ஆனால் அவரை இங்கு காணவில்லை. ஆளுநருடைய அறிக்கையிலே ஒரு சந்தோஷமான செய்தியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முன்பெல்லாம் மின் இணைப்புக்கு 10 சதவீதம் வருவாய் இருக்க வேண்டுமென்று இருந்தது. அந்த நிலையைப் போக்க இந்த அரசாங்கம் முன் வந்தது பாராட்டக் கூடிய விஷயம். அந்தப் பாராட்டுதலுக்குத் தெரிவிக்கக்கூடிய நேரத்திலே ஒரு வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். புதிய ஆயத் தீர்வையைப் போட வேண்டுமென்று மத்திய அரசு வலியுறுத்துகிறது என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எவ்வளவு கூறியும் கேட்கவில்லை என்றும், எப்படியும் அந்தத் தீர்வையைப் போடவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது என்றும் கவர்னர் உரையிலே சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. முதலிலே அந்த நன்மையை நினைக்கும்போது, பின்னால் இந்த ஆயத் தீர்வை வருத்தத்தை அளிக்கிறது. ஆகவே இந்த ஆயத் தீர்வையை வலியுறுத்த வேண்டாமென்று மீண்டும், மீண்டும் மத்திய அரசைக் கேட்க வேண்டும். இந்தத் தீர்வையை வீட்டுக்கு உபயோகப்படுத்துபவர்கள் மீது போட்டாலும்கூட, ஏழை எளிய மக்கள்தான் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகவே இதை எந்தத் துறையிலும் உயர்த்தக் கூடாது, அப்படி உயர்த்தினால் இந்த நாட்டு மக்கள் செலுத்த முடியாத நிலை ஏற்படும் என்பதை மத்திய அரசுக்குச் சுட்டிக்காட்டி அவர்களை மீண்டும் யோசிக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வாரியங்கள் அமைப்பதைக் குறித்து ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வாரியங்களை ஏன் அமைக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. கட்சியில் உள்ளவர்களுக்குப் பதவி கொடுப்பதற்காக உருவாக்குகிறார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

மத்தியிலே ஒரு ஆட்சி இருக்கிறது, இங்கே ஒரு ஆட்சி இருக்கிறது, அதற்குக் கீழே உள்ளாட்சி வேறு இருக்கிறது. இந்த அரசால் செய்யக்கூடிய வேலைகளை அவர்கள் செய்யட்டும். மற்றவற்றை உள்ளாட்சித் துறைக்குத் தள்ளட்டும். இதற்கு இடையிலே வாரியத்தை வைத்துக்கொண்டு, அங்கே ஒரு பெரிய இலாக்கா வைத்துக் கொண்டு, சர்க்கார் இயந்திரம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. வரக்கூடிய வருவாயில் 62 சதவீதத்திலிருந்து 63 சதவீதம் வரையிலும் அதனுடைய நிர்வாகத்திற்காகச் செலவு செய்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது, ஏழை எளியவர்களுக்கு இந்த அரசாங்கம் என்ன செய்யப் போகிறது, என்பதைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. 800 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தால், ஏறத்தாழ 500 முதல் 550 கோடி ரூபாய் வரையில் சர்க்கார் இயந்திரத்தை நடத்தும் அவல நிலையையும், 150 கோடி ரூபாய் முதல் 200 கோடி ரூபாய் வரையில் மக்களுக்கு நன்மை செய்கிற அவல நிலையையும் பார்க்கிறபோது, வேதனை உண்டாகிறது. ஆகவே நிர்வாகத்தினர் வாரியம் அமைத்துக் கொண்டு போவதை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால் வளத்தைப்பற்றிச் சொல்லும்போது, ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் ஒரு பெரிய பால் பண்ணை இருக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை இந்த அரசு தயாரிக்க வேண்டும். சென்னையிலே நல்ல முறையிலே பால் கிடைக்கிறது. ஆனால் பட்டுக்கோட்டையிலே பால் கிடைப்பதில்லை. கிராமத்திலே பால் கிடைக்காமல் அவர்கள் நகரத்தை நோக்கி ஓடுகிறார்கள். சென்னையிலே உயர்தரமான பால், காய்க்கிய பால், வாசனை போட்ட பால் கிடைக்கிறது. கிராமத்திற்குச் சென்றால், பச்சைத் தண்ணீர் பால் தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே பரவலான முறையில் தமிழ்நாடு எங்கும் கிராமங்கள் உட்பட எல்லா இடங்களிலும் பால்வளம் இருக்கிறது என்று சொன்னால்தான் நியாயமாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, நான்காயிரம் கிராமங்களில் பால் உற்பத்தியாளர்கள் சங்கங்களை அமைத்து, பால் அதிகமாகக் கிடைக்கிற காலங்களில், அவற்றை வீணாக்காமல், அந்தப் பாலிலிருந்து அதனுடைய துணைப் பொருள்களான பால் பவுடர், வெண்ணெய், குறிழந்தைகளுக்கான பால் உணவு போன்றவற்றைத் தயாரிக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தில் மிகப் பெரிய மாறுதலை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருப்பதை ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் எதை விரும்புகிறார்களோ அதை இந்த அரசு ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[1978 செப்டம்பர் 2]

திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர் : கிராமங்களுக்குச் செய்கிற விதத்தில் திட்டங்களைச் செய்து முடித்தால் அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மனிதனுடைய பிறப்பிற்குப் பிறகு அவனுக்கு உணவு தேவைப்படுகிறது. உணவை எடுத்துக்கொள்கிறான். அடுத்தபடியாக மானத்தோடு வாழ அவன் ஆடையை விரும்புகிறான். அதுவும் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. அதற்கடுத்தபடியாக வீட்டை விரும்புகிறான். அதுவும் அவனுக்குக் கிடைக்கிறது. அடுத்த கட்டமாக சமுதாயத்தில் அறிவோடு வாழ விரும்புகிறான். அதற்காக கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறான். அதற்கடுத்த கட்டமாக நல்வாழ்வு வாழ விரும்புகிறான். ஆனால் இந்த நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு, சுதந்திரம் பெற்று முப்பது ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட இன்னும், பரிபூரண நல்வாழ்வு கிடைக்கவில்லை. நல்வாழ்வுக்காக கிராமங்களில் வசதியில்லை. அங்கே ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாத அவல நிலையைப் பார்க்கிறோம். பத்தாயிரம், ஐம்பதாயிரம் பேர்கள் உள்ள கிராமங்களில் கூட ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லாத அவல நிலை உள்ளது. நான் கடந்த 14 ஆண்டுகளாக கூட்டு மன்றங்களில் சேர்மனாக இருக்கிறேன். என்னுடைய கூட்டு மன்றத்திலே மொத்த ஜனத்தொகை ஒரு இலட்சத்து பத்தாயிரம். ஆனால் அங்கு 2 ஆஸ்பத்திரிகள் தான் இருக்கின்றன. இதற்காக ஓராண்டுக்கு மருந்து வாங்க 25 ஆயிரம் ரூபாய் அளவில் மதிப்பிடு செய்து ஒதுக்கி செய்கிறந்தும், ஒரு வருடம் முழுவதற்கும் ஆராயிரம் ரூபாய்தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஏனென்றால் அதை ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்ப 3 மாதம், அவர்கள் அதை டி.எம்.ஓ. வுக்கு அனுப்பி அவர் அதற்குச் சம்மதம் கொடுக்க 3 மாதம். அவருடைய அனுமதியைப் பெற்ற பின்னர் மருந்தை வாங்கி ஆஸ்பத்திரி ஸ்டோருக்கு அனுப்ப 3 மாதம். இப்படி 9 மாதம் கழித்து மருந்துப்பெட்டி வந்ததும், அதை உடைத்துப் பார்த்தால், அதில் டிஸ்டில்லட் வாட்டர்தான் இருந்தது, மருந்து இல்லை. நம்முடைய ஹெல்த் மினிஸ்டர் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இயங்கி இன்ஸ்பெக்ஷன் பண்ணுகிறார். அவருக்கு அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. டாக்சியில் சென்று இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்கிறார், அவர் எந்த நேரத்தில் வருவார் என்று தெரிவதில்லை என்று ஆஸ்பத்திரியில் பேசுகிறார்கள். இதற்காக உண்மையிலேயே பாராட்டுகிறேன். நான் தஞ்சை மருத்துவ மனைக்குப் போயிருந்தேன். அப்போது அமைச்சரும் செக்-அப் செய்யப் போனார்கள். “அவர் எப்போது வருகிறார் என்று தெரியவில்லை. எந்த நேரத்திலும் வருகிறார்” என்று சொல்லி அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகவும் இருக்கிறார்கள். சமுதாயத்திலுள்ள மக்களுக்கு நல்வாழ்வு வசதியில்லையென்றால் எப்படி? ஒரு சிலருக்குக் கிடைக்கிறது என்றாலும், எல்லோருக்கும் அந்த வசதி கிடைப்பதில்லை. ஆஸ்பத்திரிக்குச் செல்லுகிறவர்கள் பிணத்தோடு

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. என். சுந்தரேசத் தேவர்)

தான் திரும்புகிறார்கள். எப்படியென்றால், டாக்டர்களால் கொல்லப்பட்டு வரக் கூடியவர்களின் சதனிதம் தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம், காலத்திலே பார்க்காத குறைகள், வேண்டிய மருந்தைக் கொடுக்காத குறைகள் தான். இந்தக் குறைகளைத் தீர்க்க ஒரு வழிவகை காணவேண்டும்.

(பிற்பகல் 5-40)

இதற்கு ஒரு வழிவகை காண வேண்டும். காமராஜ் அவர்கள் கல்விக் கண் திறந்தார் என்று நான் மட்டும் சொல்லவில்லை. இன்றைக்கு நாட்டிலுள்ள அரசியல் கட்சிகள் அனைத்தும் சொல்லுகின்றன. இன்றையதினம் முதல் வராக வீற்றிருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் ஒரு நல்ல செயலைச் செய்கின்ற வகையில், தமிழ் நாட்டிலே அனைவரும் நல்வாழ்வு பெறும்வகையில், ஐந்து ஆயிரம் பேருக்கு ஒரு ஆஸ்பத்திரி கட்டினோம் என்ற ஒரு நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு அவருக்கு இருக்கிறது. அந்த வாய்ப்பை அவர்கள் இழக்காமல் நன்றாகப் பயன்படுத்த வேண்டும். அதற்கு நிறைய நிதி ஒதுக்குங்கள். நான் ஆளுநர் உரையின்மீது இதுவரை பேசியதில் எதேனும் தவறுகள் இருந்தாலும்—மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலம் கேட்கிறேன். பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள் அவற்றைத் தவறாகக் கருதாமல், குறைபாடுகள் உள்ளபடியே இருக்குமானால் கீழையுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உள்ளாட்சித் தேர்தலை நடத்தப் போகிறீர்களா? கூட்டுறவுத் தேர்தலை நடத்தப் போகிறீர்களா? கோயில்களுக்கு டிரஸ்டிகளை நியமிக்கப் போகிறீர்களா? இல்லையா? ஜனநாயகத்தை இந்த நாட்டிலே நீடித்து வைத்திருக்க விரும்புகிறீர்களா? இல்லை நீங்களே எல்லா இடங்களிலும் இருந்து கொண்டு ஆட்சி செய்ய விரும்புகிறீர்களா என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்து அமைக்கிறேன். வணக்கம்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : பேசுவதற்கு இன்னும் நிறைய உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். தயவுசெய்து இனிமேல் பேசுகிறவர்கள் 5 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம். 10 நிமிடம் ஆனதும் கட்டாயம் மணி அடிப்பேன்.

திரு. டி. சந்தோஷம் : மாற்றுத் தலைவரவர்களே, உள்ளபடியே ஒரு நல்ல செய்தியைக் கூறுகின்றேன். உடல் நிலை பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் தான் இன்றையதினம் பேசுகிறேன். உள்ளபடியே நல்ல அம்சங்கள் நிறைய மேதகு ஆளுநர் உரையில் இருக்கின்றன. ஆசிரியர் முற்போக்குக் கூட்டணி சார்பாக நானும் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். உணவு தானியங்கள் பற்றாக்குறையைத் தீர்த்து விட்டோம், என்றும் இல்லாத அளவுக்கு

(கிரு. டி. சந்தோஷம்)

[1978 செப்டம்பர் 2]

சேமித்து வைத்து மக்களுக்கு உணவுப் பொருள் தாராளமாகக் கிடைக்கும் வகையில் செய்திருக்கிறோம் என்று பெருமிதத்தோடு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். சீனி, நல்லெண்ணெய், கடலை எண்ணெய் போன்ற உணவுப் பொருள்களைக் கூட இதே போல விற்க ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள்.

“Man in the street” என்று சொல்லுகிறார்களே, அதுமாதிரிப் பட்ட தெருவில் நடந்து போகின்ற மக்களுக்கு இது தான் மிகவும் முக்கியம். இதோடு அரசு நிற்கக் கூடாது. அத்தியாவசியப் பொருள்கள் என்று சொன்னால், சிமென்ட் கூட ஒரு அத்தியாவசியப் பொருள் தான். சிமென்ட் ஒரு மூட்டைக்கு நியாயமான விலையை விட 10 ரூபாய் அதிகம் கொடுத்தால் தான் கிடைக்கிறது. அதுவும் கள்ள மார்க்கெட்டில் தான் கிடைக்கிறது. ஆளுநர் உரையில் சிமென்ட் ஆலைகள் அமைப்போம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி சிமென்ட் ஆலைகள் அமைத்து அதன் பிறகு உற்பத்தி பெருகி, அப்புறம் விலையைக் குறைத்துக் கொள்வது என்றால், அதற்கு 10 அல்லது 15 ஆண்டுகள் கூட ஆகலாம். நியாய விலையில் உணவுப் பொருள்கள் விற்க நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த நியாய விலைக் கடைகளின் மூலமாக சிமென்ட் தேவைப் படுகிறவர்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். கள்ள மார்க் கெட்டில் கிடைக்கின்ற சிமென்ட் ஒன்றாவது விலை அதிகமாக இருக்கிறது, இரண்டாவது ஏடை குறைவாக இருக்கிறது, மூன்றாவது கலப்படம் செய்யப் பட்ட சிமென்ட் ஆக இருக்கிறது. ஆகவே கட்டாயம் நியாய விலைக் கடை களின் மூலமாக சிமென்ட் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று மீண்டும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, கடந்த பட்ஜெட் கூட்டத்தில் நான் உரையாற்றும்போது, இந்த அரசு வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க இந்தப் பிரச்சினையை ஒரு பயங்கரமான பிரச்சினையாக நினைத்துச் செயல்படவில்லையே, திட்டங்கள் திட்டவிலையே என்று குறைப்பட்டுக்கொண்டேன். இன்றைக்கு ஆளுநர் உரையில் வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க பல திட்டங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று, காதி கிராமத் தொழில் இலாகாவை இரண்டாகப் பிரித்து அபிவிருத்தி செய்வதன் மூலம் 30 ஆயிரத்துக்கு அதிகமான பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வாய்ப்பு உள்ளது. இரண்டாவதாக, பட்டுப் புழக்களை வளர்ப்பதன் மூலமாக 20 ஆயிரம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமக் கைத்தொழில்கள், சின்னஞ்சிறு தொழில்கள் அமைப்பதன் மூலமாக 1 லட்சம் பேருக்கு, ஆக மொத்தம் 1 லட்சத்து 50 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு உண்டாக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நடைமுறையில் சாத்தியமா என்பது தெரியவில்லை.

1978 செப்டம்பர் 2]

[திரு. டி. சந்தோஷம்]

11½ லட்சம் பேருக்கு இதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்க முடியும் என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை. அப்படிக் கொடுத்தாலும் கூட, 10 லட்சம் பேர் வேலையில்லாமல் இன்றையதினம் தவிக்கும் நிலைமையில், 1½ லட்சம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுப்பதன் மூலமாக அரசாங்கத்தின் கடமை நிச்சயமாகத் தீர்ந்து விடாது. பெரிய ஆலைகள் அமைப்பதன் மூலம் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். சிமென்ட், கெமிக்கல்ஸ் ஆகியவைகளை உற்பத்தி செய்ய பெரிய ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது வரவேற்கத் தக்க ஒன்று. தமிழ் நாட்டிலேயே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிகவும் அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கேதான் படித்தவர்கள் அதிகம் பேர் வேலையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நிறைய பழ வகைகள் கிடைக்கின்றன. அன்னாசிப் பழங்கள், வாழைப் பழங்கள், பலாப் பழங்கள், இன்னும் பல வகைப் பழங்கள் நிறைய கிடைக்கின்றன. மேற்கு மலை அடிவாரத்தில் பொதுவாக அதிகமாகக் கிடைக்கின்றன. பழம் விரைவில் அழுகும் பொருளாதலால், அவசர அவசரமாக அதை விற்க வேண்டியிருக்கிறது. உடனே விற்காவிட்டால், அழுகிவிடுகிறது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வசதியான ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து உடனடியாக ஒரு 'கேனிங் இன்டஸ்ட்ரி' தொடங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதன் மூலம் வேலைவாய்ப்பு நிறைய பேர்களுக்கு கிடைக்கும். உற்பத்தியாளர்களுக்கும் நன்மை செய்வதாக அது அமையும். இதோடு மட்டும் நின்று விடக் கூடாது. படித்துப் பட்டம் பெற்று வேலையில்லாமல் இருக்கும் இளைஞர்களுக்கு இன்னும் ஏதாவது அரசு உதவி செய்து தான் ஆக வேண்டும். கேரளாவில் அப்படிப் படித்து பட்டம் பெற்று வேலையில்லாமல் இருக்கின்ற இளைஞர்களுக்கு அரசு அலவன்ஸ் கொடுத்து வருகிறது. நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள், வேலை வாய்ப்புக்கில் பதிவு செய்து ஒரு வருடம், இரண்டு வருடம், 4 வருடம் ஆன பிறகு தான் ஒரு கார்டு வருகிறது. அவர்களுக்காவது கட்டாயம் மாதந்தோறும் கேரள அரசு வழங்குவது போல் தமிழகத்திலும் மாதந்தோறும் 50 ரூபாயாவது அலவன்ஸ் அரசு கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் ஓரளவு உதவி செய்வதாக ஆகும். அரசு அவர்கள் மேல் இரக்கப்பட்டு இந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டும். இப்பொழுது மேலும் ஒரு புது விதமான வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஆரம்பமாகியிருப்பதை நான் இந்த அவையின் மூலமாகச் சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கு பேசிய பல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் மதுவிலக்குச் சட்டம் சரியாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதற்கான காரணத்தை நான் விளக்கிக்

(திரு. டி. சந்தோஷம்)

[1978 செப்டம்பர் 2]

கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரையில் கிரிமினல் வழக்கறிஞராக நான் இருப்பதால், எனக்கு இந்த விஷயத்தைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். மது விலக்கு என்பது மிகத் தீவிரமாக இப்பொழுது அமுல்படுத்தப்படுகிறது என்பதில் எவ்வித சந்தேகமும் இல்லை, சந்தேகப்படத் தேவையும் இல்லை. கள்ளச் சாராயம் விற்பது, உற்பத்தி செய்வது இப்பொழுது மிகவும் குறைந்து விட்டது. அதற்காக நான் உண்மையிலேயே இந்த அரசாங்கத்தை மிகவும் பாராட்டுகிறேன். அதற்காக எல்லாக் கட்சிகளும் அரசுக்கு நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதே சமயத்தில் ஒரு விபரீதமான நிலைமையும் இப்பொழுது ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. கள்ளச்சாராயம் உற்பத்தி செய்வது என்பது ஒரு குடிசைத் தொழிலாக இருந்து வந்தது என்பது உண்மை. மதுவிலக்கைத் தீவிரமாக அமுல்படுத்துவதன் காரணமாக 20 பேர், 30 பேருக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் வேலையில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. தென் மேற்கு மதுரையில் மாத்திரம் 2 மாதமாக நான் பார்த்திருக்கிறேன். இன்றையதினம் அங்கு கொள்ளை, கள்ளு, கன்னம் வைத்துத் திருடுதல் போன்ற குற்றங்கள் இதுவரை இல்லாத அளவுக்கு அதிகமாகி விட்டன. இதிலிருந்து, மது விலக்கு தீவிரமாக அமுல்படுத்தப்படுவதன் காரணமாக வேலையில்லாமல் ஆனவர்கள் இதுமாதிரிச் செய்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதே நிலை நீடிப்பது நல்லதா? இவர்கள் நிச்சயம் மற்ற குற்றங்களைச் செய்யத்தான் போகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாற்று வேலைத் திட்டம் ஒன்று வகுத்து மாற்று வேலையளிக்க வழி வகை வகுக்க வேண்டும். கள்ளச் சாராயத்தை அடியோடு ஒழிப்பது மிகவும் நல்லது என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. அவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுத்துவிட்டு, இந்த விஷயத்தில் தீவிரமாக இருந்தால், நிச்சயம் நல்ல பலன் கிடைக்கும். கல்வித் துறைபற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகளைக் குறிப்பிட்டுக் கூற விரும்புகிறேன். தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்கு படுத்துதல் பிரைவேட் ஸ்கூல்ஸ் ரெகுலேசன்—டிப்ளியூனல்ஸ்—இப்படியே எத்தனையோ சட்டங்கள் போடுகிறோம். ஆசிரியர் பணி பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று எல்லாம் போடுகிறோம். ஆனாலும் தனியார் பள்ளிகளில் தன் இஷ்டப்படி ஆசிரியர்களை வேலையிலிருந்து நீக்குகிறார்கள், நியாயமற்ற முறையில் தண்டிக்கிறார்கள். அதற்கு சாக்குப் போக்கு கூறுகிறார்கள். நானும் மைனாரிட்டி சமூகத்தைச் சேர்ந்தவன் தான். என் கிறிஸ்தவ சமூகத்தைச் சேர்ந்த நிர்வாகிகள் அநேகர் கல்வி ஸ்தாபனங்கள் நடத்திவருகிறார்கள். மைனாரிட்டி ஸ்தாபனங்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஆசிரியர்களைத் தங்கள் இஷ்டப்படி கொடுமைப்படுத்துவதை, தண்டிப்பதை என்றைக்குமே அரசாங்கம் அனுமதிக்கக் கூடாது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஹைக்கோர்ட் ஒரு தீர்ப்பிலே ஒரு உரிமை அவர்களுக்கு

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. டி. சந்தோஷம்)

இருக்கிறது என்று இருந்தாலும் கூட, அதற்காக ஆசிரியர்களை காரணமில்லாமல் தண்டிக்கவும், வேலையை விட்டு நீக்கவும் செய்யலாம் என்று சொல்லவேயில்லை என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 5-50)

எல்லா மைனாரிடி பள்ளிகளிலும் அப்படிச் செய்யவில்லை. அநேகமாக மைனாரிடி பள்ளிகள் சிறந்த முறையில் நடக்கின்றன. தவறு செய்கிற பள்ளிகள் மீது நிர்தாடனையமாக கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இல்லை. இருந்தாலும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏ-விங், பி-விங் ஆகியவற்றை இணைத்து விடுகிறோம் என்று இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததிலிருந்து கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். இறுதியாக ஹையர் செகண்டரி வரும்போது, நிச்சயமாக அதைச் செய்வோம் என்று உறுதி அளித்தார்கள். அதை இன்னும் இணைக்கவில்லை. ஏ விங்கிலிருந்து சில பி. டி. ஆசிரியர்கள் எம். ஏ. படித்துவிட்டு புரமோஷன் வாங்கிக் கொண்டு போனார்கள். பி-விங்கிலிருந்து கலீஜியேட் சர்வீசுக்குப் போனார்கள். பி-விங்கில் உள்ளவர்கள் ஐந்தாறு ஆண்டுகள் பணியாற்றியிருந்தாலும், இன்னும் பணியில் ரெகுலரைஸ் செய்யப்படவில்லை. கலீஜியேட் எஜுகேஷன் டைரக்டரிடமிருந்து அவர்கள் ரெகுலரைஸ் ஆகாத நிலையில் சென்ற மூன்று ஆண்டுகளாக ஊதிய உயர்வு பெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இது சட்டவிரோதமானது என்று ஆடிட்டில் சொல்லிவிட்டதாகவும் அதனால் அவர்கள் பெற்ற பணத்தை ரி-ஃபண்ட் செய்ய வேண்டுமென்றும் சொல்லி ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். ஏ-விங்கிற்கும் பி-விங்கிற்கும் எத்தனிடமான வித்தியாசமும் இல்லாமல் சமமாக நடத்தப்படுவார்கள் என்று விதியிருக்கிறது. பி-விங்கிலிருந்து கலீஜியேட் சர்வீசுக்குப் புரமோஷனில் சென்றவர்களுக்கு இந்தக் கொடுமையான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இதில் தலையிட்டு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கணவன் மனைவி இருவரும் வேலை பார்த்தால், கூடியவரையில் அவர்களை ஒரே இடத்தில் வேலைக்குப் போட வேண்டுமென்று உத்தரவு இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அதிகாரிகள் அதை அமுல்படுத்துவதில்லை. அமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கட்டாயமாகக் கவனித்து, கணவன் மனைவி பிரிந்து இருக்காமல், இரண்டு பேரையும் ஒரே இடத்தில் அமர்த்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

(திரு. டி. சந்தோஷம்) [1978 செப்டம்பர் 2]

நீதித் துறையைப்பற்றி ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருப்பது மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. நான் எட்டு, ஒன்பது வருஷங்களுக்கு முன்னாலிருந்தே சட்ட மன்ற மேலவையில் பேசும்போது, மதுரையில் ஒரு ஹைகோர்ட் பிரிவு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறி வருகிறேன். ஆறு வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு தீர்மானம் கொண்டு வந்தேன். அப்போதிருந்த சட்ட அமைச்சர் அதை ஏற்றுக்கொண்டார். இந்த அமைச்சரும் கூட கொள்கை அளவில் அதை ஏற்றுக்கொண்டு அதை நிறைவேற்றுகிறோம் என்று சொன்னார்கள். என்ன காரணத்தாலோ அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. மத்தியில் உள்ள ஜனதா அரசு கூட இந்த விஷயத்தில் நீதித் துறை பரவலாக வேண்டுமென்று (Decentralisation of Courts) சொல்லி வருகிறது. சமீபத்தில் கோவாவில் உள்ள உயர்நீதி மன்றப் பிரிவை அப்படி அமைத்திருக்கிறார்கள். ஆறு வருடங்களுக்கு முன்னால் அரசாங்கம் வாக்குறுதி அளித்தும் கூட, அது இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதைச் செய்ய இந்த அரசாங்கத்திற்கு சக்தி இல்லையா? மனம் இல்லையா? மத்திய அரசாங்கம் ஆதரவு கொடுத்தும் கூட, ஏதோ 10 அல்லது 15 பேர்கள், அதுவும் கோபுரத்தில் வாழ்கிற சிலர், தங்கள் சுதந்திரம் புறிக்கப்படும் என்ற அச்சத்தில் எதிர்க்கிறார்கள் என்பதற்காக இதைச் செய்யாமல் இருக்கிறார்கள் என்றால், அது மிகவும் வருந்தத் தக்க விஷயமாகும். மதுரை வழக்கறிஞர்கள் அனைவரும் சேர்ந்து அங்கே ஒரு உயர் நீதிமன்றப் பிரிவு அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நான் மதுரை வழக்கறிஞர் சங்கத் தலைவரை இருக்கிறேன். அந்தப் பதவி வேண்டாமென்று நான் சொன்னேன். இருந்தாலும் என்னைத் தலைவரை ஆக்கவிட்டார்கள். இப்போது சட்டமன்றத்தில் பேசுகிறேன் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்களே, ஒன்றும் நடக்கவில்லையே என்று அவர்கள் என்னைக் கேட்கிறார்கள். நாம் ஏதாவது அவர்கள் கவனத்தை ஈர்க்கும்படி செய்தால்தான் இதில் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்ற சூழ்நிலை அங்கே நிலவி வருகிறது. ஏற்கெனவே ஒப்புக்கொண்டு மத்திய அரசு ஆதரவையும் பெற்று ஒரு சிலர் சுய நலத்துக்காக எதிர்க்கிறார்கள் என்பதற்காக இதைச் செய்யாமல் விட்டுவிட வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கட்டிடங்கள் இருக்கின்றன. திருமலை நாயக்கர் மகாலில் மூன்று நான்கு நீதிபதிகள் வந்து கேம்பர் கோர்ட் என்ற முறையில் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை நடத்தும்படி செய்யலாம். அதை யாவது உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASAMY MUDALIYAR :
Mr. Vice-Chairman, Sir, on this occasion I would like to make one request to the hon. Member, for the purpose of strengthening the hands of the Government and for strengthening my

1978 செப்டம்பர் 2] [Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar]

hands in implementing the thing so devoutly wished for, namely, the establishment of the High Court Bench at Madurai. I would request that resolutions may be passed by all the Bar Associations in Madurai district, in Coimbatore district, in Tirunelveli district, in Kanyakumari district, in Tiruchirappalli district and in Thanjavur district and sent to me. After offering my remarks and strengthened by the remarks of the Hon. the Chief Minister, we will send it to the Government of India for necessary action and implementation and for early, if not immediate, fulfilment of the objective which has been so dearly advocated by the hon. Member Thiru Santosham.

திரு. டி. சந்தோஷம் : சட்ட அமைச்சர் அவர்களுக்கு உளமார்த்த நன்றி. அதை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே வழக்கறிஞர் சங்கத்தில் இப்படி தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறார்கள் என்று தான் நினைத்தேன். இன்னும் பத்து முறை வேண்டுமானாலும் தீர்மானம் போட்டு அனுப்பச் சொல்கிறேன். இதை எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள்

Integration of Magistracy and Subordinate Judiciary பற்றி மாற்றுத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். மாஜிஸ்ட்ரேட் டாக் பதவி வகிப்பவர்களுக்கு முதல் வகுப்பு மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகவே பதவி முடிகிறது. ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டாகப் பதவி உயர்வு பெற்றால் ஒழிய, அப்படியேதான் அவர்கள் ரிடையர் ஆகிறார்கள். அது பெரிய தவறு. வாழ்க்கையில் எந்த மனிதனுக்கும் முன்னேற வாய்ப்பு இருந்தால்தான், முழு உணர்வோடு, ஆர்வத்தோடு வேலை செய்ய முடியும். அவர்கள் பதவி உயர்வுக்கு வசதியில்லாமல் இருப்பது நல்லதல்ல. அதையும் தீர்மான ரூபமாகக் கொண்டு வந்தேன். அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. ஹைக்கோர்ட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு அங்கேயும் வந்து, பிறகு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனும் அங்கேயும் அளித்திருக்கிறது. திரும்பவும் ஆட்சேபணை கிளம்பி யிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். கான்ஸ்டிடியூஷனுக்குத் திருத்தம் இது சம்பந்தமாகக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது என்று பிரச்சினை வந்திருக்கிறது. கர்நாடகத்தில், ஆந்திராவில் இது நடக்கிறது. கேரளாவில் கூட வேறுவிதமாக இதை நடத்துகிறார்கள். ஆகையால் இதில் தாமதம் வேண்டிய தில்லை. உடனடியாக சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இதில் வாக்குறுதி கொடுத்தால் திருப்திகரமாக இருக்கும்.

THE HON. THIRU K. NARAYANASAMY MUDALIYAR : I would like to study the implications before I make any statement, because it must be a very responsible statement. Therefore, I abstain from making any statement on this subject, not

[Thiru K. Narayanaswamy Mudaliyar] [1978 செப்டம்பர் 2]

because I am unwilling to accede to the demand put forward by the hon. Member. With all my sympathy I would still like to read and study all the implications of the question.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்): சட்ட அமைச்சர் கவனித்தால் நடக்கும்.

THIRU D. SANTOSHAM: He says that it will be sympathetically considered.

சட்ட அமைச்சர் அவர்களைத்தான் நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இது பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷனுக்கு எல்லாம் அனுப்பி வந்துவிட்டதால், சீக்கிரம் முடிவு எடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்து, சென்ற சட்டமன்றக் கூட்டத்தின்போது யூத் சர்வீஸ் கோர் அமைப்புக்கு என்னைத் தலைவராகப் போட்டுவிட்டார்கள். அவர்கள் பிரச்சினை குறித்து அப்போது கோட்டை முன்பு உண்ணாவிரதம் இருந்தார்கள். அது வேண்டாமென்று சொன்னேன். உடனே என்னைத் தலைவராகப் போட்டுவிட்டார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் அதில் அக்கறை காட்டினார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் கருணை கூர்ந்து அவர்களுடைய கோரிக்கையின் நியாயத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, தனியாக பப்ளிக் சர்வீஸ் பரிட்சை வைத்தார்கள். அதில் 100க்கு 90 பேர்கள் தேர்வு பெற்றார்கள். அது நடந்து ஆறு மாதங்களாகின்றன. ஒருவருக்குக்கூட போஸ்டிங் வரவில்லை. நான்கு வருஷங்கள் வேலை பார்த்த பிறகு, திருமணமாகி, குழந்தைகள் பெற்ற பிறகு, வேலையிலிருந்து நீக்குகிறோம் என்றால், அது வருந்தத் தக்க விஷயமாகும். அவர்கள் கஷ்டத்தைப் பார்த்துத்தான் ஸ்பெஷல் எக்சாமினேஷன் நடத்தப்பட்டது. அதன்படி வேலை கொடுக்கவில்லை. அது ஏமாற்றமாக இருக்கிறது. அவர்கள் போராட்டம் நடத்தி, அதில் 167 பேர்கள் மறியல் செய்ததற்காகக் கைது செய்யப்பட்டார்கள். நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று அங்கே குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டதும் அவர்கள் "Admonished and released" என்று அங்கே எழுதினார்கள். ஆனால் ஒருவருக்கு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. "நீங்கள் உங்கள் விண்ணப்பத்தில் கைது செய்யப்பட்டதாக எழுதியிருக்கிறீர்கள். ஆகையால் கிரிமினல் குற்றம் செய்தவராகிறீர்கள். உங்களுக்கு வேலை கொடுக்கத் தயாராக இல்லை" என்று உத்தரவு வந்திருக்கிறது. கிரிமினல் குற்றத்திற்கும் இதற்கும் உள்ள வித்தியாசம் தெரியாமல் போட்டிருக்கிறார்கள்.

1978 செப்டம்பர் 27 (திரு. டி. சந்தோஷம்)

(பிற்பகல் 6-00)

‘அட்மானிஷ்ட்’ என்று சொல்லுகிறபோது, இது முதலாவது குற்றமாக இருப்பதால், உன்னை மன்னித்து விடுதலை செய்கிறோம் என்றுதான் அர்த்தம். அதற்காக “கிரிமினல் குற்றவாளியாக இருக்கிறாய். உனக்கு வேலை கொடுக்க முடியாது” என்று சொல்வது சரியில்லை.

Section 12 of the Probation of Offenders' Act cannot be a disqualification என்று இருக்கிறது.

எனவே இத்தகைய உத்தரவை மாற்ற வேண்டும். பரிட்சையில் தேறிய 167 பேர்களையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து வேலை அளிக்க வேண்டும். அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவர் தான் இத்தகைய உத்தரவு போட்டிருக்கிறார். எனவே அதை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வாய்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : இன்னும் பலபேர் பேச இருக்கிறார்கள். எனவே எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் யாருக்கும் 5 நிமிஷத்திற்கு மேல் நேரம் தர முடியாது. எனவே உறுப்பினர்கள் தயவு செய்து அவர்களாகவே தங்கள் பேச்சைக் குறைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Vice-Chairman, Sir, I should have been happy if the Hon. the Chief Minister was in the House. I have not seen him since I came to the House from the beginning of this term and I do hope he would visit us more often so that we could see him in person and not merely in pictures or in photographs or elsewhere. We would like to see him in person and we would also like him to meet us and to acquaint himself with our views personally in the House.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN : Is the hon. Member so infatuated?

THIRU G. VASANTHA PAI : It is not a question of infatuation. It is the duty of the Chief Minister to be in the House when Members are addressing the House. It is not a question of any infatuation and I think it is a question of our right to insist on his presence.

[1978 செப்டம்பர் 2]

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: For the information of the hon. Member he has gone to Delhi.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am only saying that hereafter we would like to see him in the House when matters of importance like the Governor's Address are being discussed and when so many views are being expressed. I have seen late Thiru Annadurai here in this House on every one of the occasions from the beginning of the session for the small duration during which he was alive. I have seen Thiru Karunanidhi here and I have seen several other Ministers here but I have not seen the Chief Minister after I came to the House. Of course, my stay has been short and probably he has been here before. I am only expressing this for this reason. I should think that the Chief Minister and his colleagues should not think that our House is a replica of the Assembly. Whatever has been stated there should not be taken for granted and it should not be taken that we have no independent opinions of our own. Sir, this is one thing which I want to impress on this House. Our House is constituted under Article 171 of the Constitution. The Constitution says that one-third of the Members of this House should be elected by the Assembly, one-twelfth shall be elected by the Teachers, one-twelfth by Graduates and one-third again by Local Authorities. This being so, the division really should be that the first block should be the Treasury Benches, the second block should be Local Authorities' representatives, the third block should be Graduates' representatives, the fourth block should be Teachers' representatives and the fifth block should be Assembly representatives and the sixth block should be Governor's nominees. The House should be divided like that and not on the Party basis with the Treasury Bench sitting opposite. All groups, even if they are one-man parties, should not sit in front as if they represent the whole House. This is the consequence which happens when a system which is followed in the Lower House is also followed here. We are an Assembly under the Constitution ordained to do certain things representing certain specific interests. I would like to bring this to the notice of the Hon. the Chief Minister and his colleagues. It is not that we are always opposed to them or against their views. We are not just going to take cudgels against whatever the Government says. We are here to make responsible, constructive criticism and give our suggestions for the Government to follow.

1978 செப்டம்பர் 2] [Thiru G. Vasantha Pai]

In this connection, I would appeal to the Hon. the Chief Minister to be here at all the meetings. Today he cannot be here, because he is away in Delhi and I have no grievance. When I appeal to the Chief Minister to be here, it is not because of any sense of infatuation. In fact, I am not having infatuation for anybody either in the Treasury Benches or in these Benches.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: The hon. Member may kindly take it lightly.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am also saying it lightly. I am referring to it because I think, our House has got some special meaning and it represents various interests. I would like the Hon. Ministers to value it and I would even request the Hon. the Leader of the House (Assembly) who is in charge of Legislature to remodel the seating arrangements in this House so that the Members may be allowed to sit in different blocks in accordance with the Constituency they represent—like Local Authorities, Graduates, Teachers and Assembly Members. They should not sit divided into Treasury Benches and the Opposition, as in the Assembly. This should be the order in which the Members in this House should be seated. Otherwise, this House will only be a replica of the other House, which is not intended in the Constitution.

Closely allied to this subject, I want to make one submission. This came to my mind because of the reference to the Hon. the Chief Minister and the interlude between me and the Hon. the Finance Minister. I would like to mention that the electoral rolls of Graduates and Teachers Constituencies are left to be compiled by the candidates themselves. The candidates have to go and take the application forms from Graduates and file them with the authority concerned and then they are enrolled. In this process, many people are left out of the rolls. This sort of thing leads to great difficulty. There is no door to door enumeration by the departmental people and the Registration Officer has to include the names after check of voters who had given

[Thiru G. Vasantha Pai] [1978 செப்டம்பர் 2]

the applications for enrolment. This system has been in vogue for a long time. On account of this, on behalf of candidates belonging to political parties, even non-graduates or graduates residing outside the area are sought to be included in the rolls. In the last election, I learnt that 15,000 such applications had been rejected on complaint. I also complained that they were either non-graduates or graduates living outside the city and I was told by the Collector of Madras, Mrs. Rathi Vinay Jha, that action was being taken against two Government employees who had permitted such applicants being enrolled in large numbers. This is not a fair system and it is not possible for a person like me, an independent, who had no party support or backing to take up such work of enumeration. The Government should take upon themselves the responsibility and should do this through the Electoral Registration Officer. The Election Commission does not seem to bother about it. The Government should see that Graduates, with the necessary qualifications, are enrolled in the respective Constituencies. I have made this reference in passing, because this affects the dignity of Members elected to this House.

It has been mentioned in the Governor's Address in paragraph 23 that this State Government is trying its best to root out corruption at all levels and take effective steps to curb this evil. I want the present system of enrolling Graduates should be revised, because it is a corrupt practice with a corrupt intention to put in persons who are not eligible in the Electoral Rolls, merely because somebody pays 5 paise, for each application form obtained from a prospective voter to inflate the volume of voters. It was 47,000 voters this time, whereas it was not more than 27,000 in the previous elections. Even in the final rolls, there were many such inclusions and I can give you such instances. In Devi Vilas, 14-A, Mangesh Street, T. Nagar, there are 75 rooms and 115 persons have been enrolled as Graduates. In No. 1, Ramanathan Street, where there was a godown, 11 graduates had been enrolled. In No. 75, Nandanam 3rd Street, there was only one person, by name, Kalaichelvan and 11 graduates had been shown to be residing there. I have no big machinery to work for me and I had personally gone

1978 செப்டம்பர் 2] [Thiru G. Vasantha Pai]

from door to door. When I inquired about the other persons, Mr. Kalaichelvan replied, "The others will come on the date of election". This is, obviously, what he meant. Probably, they will be in Alandur or Chromepet or some far-off place and they will be coming on the date of the election to vote. The voting booth was just opposite, in the Government School. This sort of thing must not be allowed. There must be fairness in the election and it should apply to the ruling party or any other party. There should be equal fairness and equal chance for everybody to come in the election. This time I had a lot of complications. On the very first day when I went to file my nomination, I was assaulted on my neck, as I went to file the nomination before the Commissioner of the Madras Corporation. The man who was his attendant told the Commissioner that he thought that I was one of the strikers—there was a strike in the City Corporation. I was suffering from this injury for 15 days and I could not do my canvassing wholeheartedly as I usually do with a last-minute gallop. This sort of thing happened and I think the Government should take squarely the blame. I have written a letter to the Chief Minister about this and I have also complained to the Election Commission. But, nobody seems to bother about it.

(பிற்பகல் 6.10)

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): The hon. Member may please finish quickly.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, I am coming to the other matters. In the matter of corruption, an assertion has been made in the Governor's Address that the Government have seen to it that there is no corruption at all levels. So far as the Cabinet is concerned, there is no corruption. I am not holding out anything against them. It may be true that this Government is determined to root out corruption and set an example for others. But, Sir, I want to submit one thing. There are persons, especially very highly placed persons, whether they be ladies or gentlemen, whether wives of Judges or wives of some other officers, who always think that they can influence a person right from a peon to the highest officer. They go and meet the Chief Minister and they go and meet V.I.Ps.

[Thiru G. Vasantha Pai] [1978 செப்டம்பர் 2]

Sir, this is a corruption which ought to be stopped. The Chief Minister and other Ministers and officers should refuse to see them. I know, Sir, a Judge, a Chief Justice who has retired from the High Court having told me that on the very day he came to Madras, a certain lady came with a garland to the Airport and prevailed on him to be her guest before he was inducted to the office, and said, "This is the place where you should stay". For a few days, she had lodged her own brother and his wife there as his host. Then, as he was moving into the house allotted to him by Government, she came in with a recommendation for her brother for a High Court Judgeship. This sort of thing should stop, Sir. The gentleman was considerably embarrassed and he said, "I should never have gone; because she was the wife of so-and-so, I accepted the invitation; I should have gone and stayed in a Government allotted house". Then, worst of all and on top of everything, it was given out in one of the papers that interviewed her that she said he was just like one of the members of her family. What is the effect of these words and where are we going? If this is not corruption what else is it? Is it not trying to influence persons in authority with your views on matters in which you are not competent to say anything? You are, after all, an expert in Thiruppugazh; you are not an expert in assessing competence of persons or their eligibility for appointment as High Court Judges. You cannot say that so-and-so must be appointed High Court Judge, so-and-so to the University and so-and-so to the Legal Advisership of the Corporation or to the T.N.E.B. This sort of thing should stop.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: Sir, I make a humble submission for the consideration of the hon. Member. Thiru Vasantha Pai. If he could collect all the information and pass it on to the Government, we will take necessary steps.

THIRU G. VASANTHA PAI: I am very much obliged to the Hon. the Finance Minister. Immediately after this event, which was in 1976-77, Thiru Ponniyan who was in the Bar had communicated about this through some source in Parliament to the Prime Minister. I had also communicated about this to

1978 செப்டம்பர் 2] [Thiru G. Vasantha Pai]

the Prime Minister, because it related to the High Court Judge's appointment, and also to the Chief Justice of India. But this must stop. Sir, this sort of influencing people for the highest appointment in the Judiciary, by persons who are not qualified even to assess the capacity or the ability of the person who is nominated should stop. As a matter of fact, I hoped that it would stop. But, later, Sir, I have seen with my own eyes this particular lady whose name I do not want to mention, garlanding V.I.Ps. who come by plane at the airport, including Thiru M. G. Ramachandran when he was not the Chief Minister. I have seen her giving a garland to him when I was at the Airport going to Delhi or some outstation and he was returning from Delhi or elsewhere.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: I hope the hon. Member Thiru Vasantha Pai will also pass on the name of that influential lady to the Government.

THIRU G. VASANTHA PAI: I will pass on. If you want I will mention the name here.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: I hope I have to maintain the dignity.

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): The hon. Member may kindly finish in five minutes.

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, another thing I want to submit to you is the lack of availability of cement in the City. I myself have been trying to get a few bags of cement for the last two months, because there is leakage in my house. Cement scarcity is very acute in the City and I wish the Government see that cement is made available for building purposes.

Then about Krishna waters and Cauvery waters, Krishna water should have originally come to us when Thiru Sanjiva Reddy was the Chief Minister of Andhra Pradesh and Thiru Kamaraj was the Chief Minister here. But there was a hitch on the question as to who should bear the cost of the pipes. At last Krishna water is coming to this State. I am grateful to this Ministry for putting forth its best efforts to complete the

[Thiru G. Vasantha Pai] [1978 செப்டம்பர் 2]

schemes started by the previous Ministries. With the getting of Krishna waters, we should not become complacent. We should have Cauvery water. When the question of Cauvery Water Dispute was raised in this House some two or three years ago, I suggested three ways of solving it. One is this: Cauvery River was a navigable waterway even in the days of Karikala Chola and, therefore, it can be treated as a National Waterway and the Government can use the machinery prescribed by the Constitution for invoking the powers of the Central Government to make it a national waterway. Secondly, there are two legislations—Inter-State River Water Disputes Act and River Boards Act. They are there in the Statute Book from 1954. It gives you the machinery by which the respective rights of parties could be adjudicated upon. An easy method of adjudicating river water disputes could be evolved and it could be decided how much water is allowable to each State. Under the River Boards Act, three or four Engineers representing each party—State concerned with the dispute can sit together, assess the flow and make recommendations.

I wish to mention one more thing. While the Villupuram incident has found a place in the Governor's Address, nothing has been stated about the Ennore incident. Sir, I want to bring to the attention of the Government that the Ennore incident has some unsavoury history behind it. I am told that in the previous week or the previous month, there was a dispute between two groups of fishermen in Ennore, each group on either side of the bank, and they prevented the boats of fishermen crossing over to the other side. Just before that, all the fishermen joined together and saved a party of 25 who were about to be drowned. This took place about a month ago and they were taken to the Ennore Thermal Hospital which is a very good hospital, I am told. On this occasion, I am told, due to the faction, people did not come to the rescue of the victims immediately and when some people came forward, it was too late. They were also taken to the distant Stanley Hospital instead of to the nearby Ennore Thermal Hospital and, therefore, it was too late to give first-aid and necessary help to the victims. I would request the Government to enquire into this dispute and existence of faction; and where there are factions, the Government should not allow

1978 செப்டம்பர் 2] [Thiru G. Vasantha Pai]

the children to be taken for excursions to such places. We all very well know about the difficulties of passing the Marina when there was any dispute between two groups of fishermen, on account of which the fishermen placed obstructions on the road. The fishing agencies with mechanised boats and the fishermen having catamarans are both helping in the growth of the country's wealth. The catamarans can go only up to three miles. Throughout the coast of Tamil Nadu, there are quarrels between the two. The Government have given mechanised boats on loan and the contractors have taken the boats after paying a heavy price. They want to make money and the quarrel comes in when the mechanised boat passes through the area where the fishermen operate the catamarans. That is beyond three miles.

(பிற்பகல் 6-20)

Now the fishermen do not permit the boats to go because they say, "You have taken the fish from there which otherwise would have come nearer to the shore". This sort of thing is wrong. I am bringing to the notice of the Government that beyond the State belt, in the international shipping waters, foreign shipping agencies from Sri Lanka and other places including Japan and China are fishing galore and taking a lot of fish from the Indian Ocean. I think the fishing industry should be developed. If necessary, Government may give these fishermen also mechanised boats as a gift. Let us not lose this valuable item which will earn us foreign exchange. As you know, prawns are very much in demand in the United States and elsewhere. The prawns that we get in the Indian Ocean are probably the loveliest. Elsewhere, there are only shrimps and species like that. But the prawns are the best in the Indian Ocean.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: They are not lovely but tasty.

THIRU G. VASANTHA PAI: Maybe. I am obliged to the Finance Minister for correcting me on this.

THE HON. THIRU K. MANOHARAN: Is the hon. Member talking about the taste?

[1978 செப்டம்பர்]

THIRU G. VASANTHA PAI: It is lovely also. A paw of a big size is certainly more lovely than one of a small size. The appearance also is there.

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): Does the hon. Member like the appearance or the taste?

THIRU G. VASANTHA PAI: Sir, both. I would say that they are delicious.

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): I hope the hon. Member will finish quickly.

THIRU G. VASANTHA PAI: I have got only two more matters.

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): Will the hon. Member finish in two minutes?

THIRU G. VASANTHA PAI: Yes, Sir. I will take one minute for each subject.

I would like the Government to do as much for English language and its development, or at least 25 per cent of what it does for the Tamil language, because English language has got a library and a wealth of information which our youngsters should not miss. All of us, in the Treasury Benches as well as in these Benches, have passed the prime of our life. Sir, in two years, I will be touching 60 and probably in 10 or 15 years most others also will be touching the same age. But our youngsters should not be denied the right to acquire the wealth of the English language. Having adopted the two-language formula, Government must give English every importance that it deserves and make people cultivate the knowledge of English so that our knowledge and our wealth may increase. I hope the Hon. the Law Minister agrees with me and I am glad that he speaks in the House only in English. எனக்குக் கூட கொஞ்சம் தமிழ் தெரியும் but I do not want to talk. That is all.

Then, Sir, the last thing which I would like to mention is about the elections to the Local Authorities Constituencies. They are held up for the last three years. I request the Govern-

1978 செப்டம்பர் 2]

[Thiru G. Vasantha Pai]

ment to see that this House is complete. The elections to the Municipal Councils and Panchayats should be finished and the representatives of the Local Authorities must be here so that we may have first-hand information about incidents like the one at Villupuram and things like that which only they can give. I request the Hon. Ministers to see that the elections are held at an early date and that this House is fully representative.

In conclusion, let me express my thanks to you for having given me more than the time allotted. Thank you.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. எ. எஸ். வெங்கடேசன்) : மறுபடியும் உறுப்பினர் களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேல் பேசுபவர்கள் 5 நிமிடங்களுக்கு மேல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். 10 நிமிடங்கள் அதிகவிட்டால் மணி அடித்துவிடுவேன். அதற்குப் பிறகு பேச நோம் கொடுக்க மாட்டேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே : பெருமதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் புலவர் புலமைப்பித்தன் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய ஆளுநர் உரைக்கான நன்றித் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை இங்கே நான் சொல்ல முற்படுகிறேன். ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின் மீது பேசுகின்ற நேரத்தில் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள், கவர்னர் உரையில் எதுவுமில்லை என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி போன்றவர்கள் கடைசியாக ஒரு வார்த்தை சொன்னார்கள். 'இந்த அரசு சொல்வதைச் செய்யவில்லை, செய்வதைச் சொல்லவில்லை' என்று சொன்னார்கள். கொஞ்சம் வேகமாகவும், தனக்கே உரிய பாணியிலும் பேசினார்கள். அதிலே ஒரு பகுதியை ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்றாலும், இன்னொரு பகுதியாகிய 'செய்வதைச் சொல்வதில்லை' என்பதை நாட்டிலே உள்ள அத்தனை பேரும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். இந்த அரசு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறது. ஆனால், நல்ல காரியம் நடப்பதற்கு முன்னாலேயே தம்பட்டம் அடித்துக்கொண்டு, இப்படியெல்லாம் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள், ஒரு காலத்தில்—முன்பு. நம்முடைய திண்டிவனம் இராமமூர்த்தி அவர்கள்கூட கடுமையாகப் பேசியது நினைவிற்கு வருகிறது. எதற்காக அதைச் சொல்கிறேன் என்றால், இப்போது நடக்கும் காரியங்கள் நல்ல காரியங்களாக இருக்கும் காரணத்தால், எந்தவிதமான விளம்பரமும் தேவையில்லை. நல்ல காரியங்களைச் செய்தால் போதுமென்று முதல்வரவர்கள் கண்ணும் கருத்து

புதுச்சேரி

(திரு. எச். வி. ஹண்டே)

[1978 செப்டம்பர் 8]

மாக இருக்கிறார்கள். சென்னையில், சேத்துப்பட்டில் இருக்கக்கூடிய, அன்றாடம் பயன்படுத்தும் பாலத்தை மிக விரைவாகக் கட்டி முடித்தார்கள். 12 லட்சம் ரூபாய் செலவில் விரைவாகப் பாலத்தைக் கட்டி முடித்தார்கள். அதைக் கட்டி முடித்த பிறகு எந்தவிதமான விழாவும் இல்லாமல், அது இன்றையதினம் நன்றாக உபயோகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறதென்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுமாதிரி பல நல்ல காரியங்கள் நடக்கின்றன. குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். விலைவாசி ஏற்றம் இப்போது மிக நல்ல முறையிலே தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்பதை எல்லோரும் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். எந்த அளவுக்குத் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து வேண்டும். மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் பேசும்போது, நெல்லைக் கொள்முதல் செய்து, நெல்லை எடுத்துக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லும் அளவுக்கு இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் இதே மன்றத்தில், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நெல் கொள்முதலை நாங்கள் தடுக்கிறோம், நாங்கள் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று நெல் விவசாயத்தில் ஈடுபடும் நிலச்சுவாந்தார்கள் சொன்னதுண்டு. அது மாதிரி சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகச் சொன்னதுண்டு. இன்று அப்படியல்ல. நெல் விலை குறைந்திருக்கிறது. ஏராளமாக நெல் கிடக்கிறது, எடுத்துக்கொண்டு போங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு இன்று விலைவாசி இறங்கியிருக்கிறதென்பதை இந்த அரசாங்கம் தம்பட்டம் அடித்துக் கொண்டு சொல்லவில்லை. விளம்பரச் சுவரொட்டிகள் போடவில்லை என்று இந்த நேரத்தில் மிகப் பணிவோடு சொல்வது என்கடமை. அதற்கு எடுத்துக் காட்டாக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆதாரம் தேவையென்று நண்பர்கள் கோரக்கூடும். சின்ன அறிவிப்பைச் சொல்கிறேன் “Population Beaten —” என்ற தலைப்பின்கீழ், “The production in Tamil Nadu at constant prices has registered an increase of 4.7 per cent in 1977-78” என்று சொல்கிறார்கள். விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகிறது. அதே நேரத்தில் நம்முடைய நாட்டினுடைய பொருளாதாரத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, சராசரி இன்கம் பெருகிறது என்று போடுகிறார்கள். அந்த இன்கமைவிட விலைவாசி ஏற்றம்தான் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. ஆனால், தமிழகத்தில் விலைவாசி ஏற்றத்தைவிட Per capita real இன்கம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல. Income has gone up by 2.7 per cent சாதாரணமாக டெவலப்மெண்ட் எக்ஸ்பென்டிச்சரைப் பொறுத்துத் தான் ஒரு அரசாங்கம் நன்றாகச் செயல்படுகிறதென்று சொல்லுவார்கள். தமிழகத்தில், டெவலப்மெண்ட் எக்ஸ்பென்டிச்சர் Development expenditure has outstripped the daily expenditure அன்றாடம் நடைபெறும் செலவைவிட

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. எச். வி. ஹண்டே)

அதிகம். மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. சுந்தரேசத் தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள், 66 சத விசிதம் என்று. வளர்ச்சிக்காகச் செலவு செய்வது ஏராளமாகப் பெருகி இருக்கிறதென்று அந்தக் குறிப்பிலே சொல்கிறார்கள். இது கட்சி சார்பற்ற குறிப்பு. ஆளுங்கட்சியைக் குறை கூறக்கூடிய பத்திரிகை. அதுதான் அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது.

Development expenditure during 1977-78 accounted for 71.4 per cent of the total, compared to 70.4 per cent in the previous year.

என்றெல்லாம் அதிலே குறிப்புகள் வந்திருக்கின்றன. அதனுடைய அர்த்தம், இந்த மாநில அரசாங்கம் ஏதோ தன்னால் இயன்ற அளவிற்குச் செய்கிறது என்பதுதான். மற்றவர்கள் குறை கூறுகிறார்கள். இடித்துப் பேச வேண்டியது அவர்களுடைய கடமை. இரண்டு நாட்களாக நான் இந்த அவையிலே கவனித்து வருகிறேன். உறுப்பினர்கள் பேசும்போது மிக நல்ல முறையிலே, பயன் உள்ள வகையிலே இடித்துப் பேசுகிறார்கள். அதை மறுக்க வேண்டியது நம்முடைய கடமை என்பதற்காக இவைகளை நான் சொல்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் திரு. ராம மூர்த்தி அவர்கள் வேதனையோடு குறிப்பிட்டார்கள். மின்சாரத் துறையைப் பொறுத்தவரையில், டேரிஸ்ப் ஜாஸ்தியாகி இருப்பதனால் ஏற்படும் சுமையைத் தாங்க வேண்டியிருக்கிறதே என்று வேதனைப்பட்டார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன். இது வழக்கமாக—8 ஆண்டுகளாக நடைபெறுகிற ஒரு காட்சி. மத்திய அரசின் வரி போட வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள். மாநில அரசாங்கம் இந்த செக்டாருக்கு வரி கூடாதென்று தடுத்துச் சொல்லி வருகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்களும் இதை ஒத்துக்கொள்வார்களென்று கருதுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய திரு. கருணாநிதி அவர்கள் ஆட்சியிலே இந்த மாதிரிக் குறைகள் சொல்லப்பட்டன. இந்த மன்றத்திலும் சொல்லப்பட்டன. அன்றைய முதல்வரவர்கள் மத்திய அரசின் தாக்கீதைப் படித்தார்கள். அது அப்போதைய மத்திய அமைச்சராக இருந்த திரு. ஓய். பி. சுவான் அவர்களிடமிருந்து வந்தது. அவர் எழுதிய கடிதத்தைப் படித்தார்கள். அந்தக் கடிதத்திலே திரு. ஓய். பி. சுவான் அவர்கள் தெளிவாக எழுதியிருக்கிறார்கள். மாநில அரசாங்கங்கள் சரியான முறையிலே அக்கிரகஸரல் செக்டாரில் வரி போடவில்லை என்று எழுதியிருக்கிறார். இதை நான் கடுமையாக ஆட்சேபிக்கிறேன். உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கிறீர்களென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். அந்தக் கடிதத்திலே, அக்கிரகஸரல் செக்டாருக்கு வரி போடவில்லை, ஏராள

(திரு. எச். வி. ஹண்டே) [1978 செப்டம்பர் 2]

மாகப் போடுங்கள், மின்சாரத்திற்குப் போடுங்கள், அக்ரிகல்சுரல் இன்கம்-டாக்ஸை உயர்த்துங்கள் என்று எழுதியிருக்கிறார். அதை அன்றைய முதல்வரவர்கள் படித்துக் காட்டினார்கள். அது அன்றைய நிலை. அது

(பிற்பகல் 6-30)

உண்மையாக இருக்குமென்று மக்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்களோ இல்லையோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இப்போது இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏதாவது மாறியிருக்கிறதா என்றால் கொஞ்சம்கூட மாறவில்லை. இப்போதுகூட மத்திய அரசிலிருந்து புதிதாகத் தாக்கீது வந்திருக்கிறது. அன்றைக்கு அமைச்சர் திரு. ஓய். பி. சுவான் அதை அனுப்பினார்கள். இன்றைக்கு திட்டக் குழுவிலிருந்து தாக்கீதை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். திட்டக் குழுவிற்கும், நாட்டிலே நடைபெறும் உண்மைகளுக்கும் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் கிடையாது என்பதை மிகவும் வேதனையோடு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். Absolutely and totally miles away from reality.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : நான் இதைப்பற்றித் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆளுநர் உரையிலே, மத்திய அரசினுடைய தாக்கீதால், கட்டாயத் தால் இதை விதிக்க வேண்டி வருகிறது என்று தெளிவாகத் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிறது. நான் கேட்டதெல்லாம், “விவசாயிகளுடைய சூமையை உணர்ந்திருக்கிற இந்த அரசு குறைந்தபட்சம் அந்த வரியை மானியமாகச் செலுத்தி ஈடு செய்ய முடியுமா?” என்ற வாத்தைத்தான் வைத்தேன்.

திரு. எச். வி. ஹண்டே : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, அதைத்தான் நானும் சொல்லுகிறேன். இதிலே எனக்கும், அவருக்கும் கருத்து வேறு பாடு இருக்க முடியாது. இந்த வரி விதிப்பின் விளைவு என்ன என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். நாம் உற்பத்தி செய்யும் மின்சாரத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 2.5 பைசா விதிக்க வேண்டும். அதாவது 2.5 paise per unit of generation. Generation-க்கும், பயன்படுத்துவதற்கும் இடையே ஒரு பெரிய gap இருக்கிறது. லைன் லாஸ் இருக்கிறது. இது எவ்வளவு அநியாயமானது, உண்மை நிலைக்குச் சம்பந்தமற்றது என்பதை அறிந்து எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து இங்கே அதற்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து வேகமாகப் பேசினால், அது டில்லி உரையிலே எட்டும் என்ற ஆசையில்தான் அதைப்பற்றி நான் பேசுகிறேன். அதற்காகத்தான் அதை மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 2] (திரு. எச். வி. ஹண்டே)

ஒரு யூனிட்டிக்கு 2.5 பைசா என்று கணக்குப் பார்க்கும்போது —
what is the responsibility and the financial obligation of this State Electricity Board.

என்று பார்க்கும்போது, 16 கோடி ரூபாய் ஆகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலே செலவாகக்கூடிய மின்சாரத்தின் அளவு பத்தாயிரம் மில்லியன் யூனிட்டிகள். அதில் 6 ஆயிரம் யூனிட்டை நாமே உற்பத்தி செய்கிறோம். 4 ஆயிரம் யூனிட்டை கேரளா போன்ற மாநிலங்களிலிருந்து வரவழைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இதற்காக 16 கோடி ரூபாயைக் கொடுக்க வேண்டிய மொசமான, துர்பாக்கியமான நிலையிலே நாம் இருப்பதால் சொல்லுகிறேன், இதை உடனடியாக மத்திய அரசாங்கம் கைவிட வேண்டுமென்று. இதை இந்த அவையிலே உள்ள அத்தனை பேரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஹண்டே அவர்கள் கூறுகிற கருத்திலே எந்தக் கட்சிக்கும் கருத்து வேறுபாடு நிச்சயமாக இருக்காது. முதலமைச்சர் அவர்களும், மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் டில்லிக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றிப் பிரதமரிடத்திலே வலியுறுத்தலாம். வேண்டுமானால் இது குறித்து இந்த அவையிலேயே ஒரு தீர்மானத்தை நிதியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வருவார்களேயானால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆதரிக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எச். வி. ஹண்டே : நீங்கள் ஆதரித்துத்தான் ஆக வேண்டும். வேறு வழியில்லை.

There can be no two opinions. இதிலே கருத்து வேற்றுமை எந்தக் கட்சிக்கும் வர முடியாது. அதற்கு முதற் கட்டமாக நீங்கள் இந்த சப் ஜெக்டைத் தொட்டுப் பேசுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் never allowed grass to grow under his feet. அவர் உடனடியாக மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதியமைச்சருக்கும், திட்டக் கமிஷனுக்கும் “இதை நீங்கள் உடனடியாக வாபஸ் பெற வேண்டும்” என்று தந்தியடித்திருக்கிறார். இந்தியாவிலேயே நம்முடைய தமிழக முதலமைச்சர்தான் முதன் முதலாக இது போன்று தந்தி அடித்தார்கள். அதற்கடுத்தபடியாகத்தான் other States followed suit.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி : தலைவர் அவர்களே, தந்தி அடித்து விடுவதாலேயே பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடுவதில்லை. ஆளும் கட்சிக்கு டில்லியில் செல்வாக்கு இருக்கிறது. 19 உறுப்பினர்களை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(திரு. எச். வி. ஹண்டே)

[1978 செப்டம்பர் 2]

ஜனதா ஆட்சி நிலையற்ற ஆட்சியாக இருக்கக்கூடிய நிலையில் அதைப் பயன்படுத்தி அங்கே வலியுறுத்தலாமே. ஆளும் கட்சி அதற்காக என்ன நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறது? தந்தியடிப்பது என்பது மட்டும் நடவடிக்கை எடுத்ததாகாது. இதைக் கண்டித்து இந்த அரசு ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தால், அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தான் கண்டனத்தைத் தெரிவித்தது என்று நாட்டு மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். இதைச் செய்யத் தயாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எச். வி. ஹண்டே : பிரச்சினை அதுவல்ல. தந்தியடித்தும், மத்திய அரசாங்கம் எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ஒரு காலத்திலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வலிமை பெற்று, மத்திய சர்க்காரில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த நேரத்திலே இங்கே ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டார்கள்.

(திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி எழுந்து நின்றார்)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : ஏற்கெனவே டைம் ஆகிவிட்டது. சீக்கிரமாகச் சொல்லுவது நல்லது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்று முடியவில்லையென்றால் நாளைக்கு ஒத்தி வைத்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. எச். வி. ஹண்டே : டைம் இருந்தால் சொல்லுங்கள். நான் இணங்கவில்லை என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் நினைக்கப் போகிறார்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : நீங்கள் சீக்கிரம் முடியுங்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் பேசும் போது பதில் சொல்ல வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே நீங்கள் சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. எச். வி. ஹண்டே : முடித்துவிடுகிறேன். இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : இன்னும் பலபேர் பேச இருக்கிறார்கள்.

திரு. எச். வி. ஹண்டே : தலைவர் அவர்களே, நீங்கள் முதலிலே இருந்து ஸ்ட்ரிக்ட்டாக இருந்திருந்தால் பரவாயில்லை. தாஜ்மக விட்டுவிட்டீர்கள்.

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN) : I will be strict hereafter.

1978 செப்டம்பர் 2]

டாக்டர் திரு. எச். வி. ஹண்டே : ஆகவே இதற்காக ஒரு தீர்மானத்தை இங்கே போட்டு முடித்துவிடலாம் என்பதல்ல. இதைச் சொல்ல வேண்டிய இடங்களில் பல கட்டங்களிலே சொல்லியிருக்கிறோம். அதை எப்படிச் சொல்லியிருக்கிறோம், எப்படி வலியுறுத்தியிருக்கிறோம் என்பதைப் பிறகு சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மொழிப் பிரச்சினை. இப்போது கூட மாண்புமிகு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பேசிய பேச்சை அச்சடித்து இங்கே கொடுத்தார்கள். அது என் கையிலே வந்தது, அதைப் படித்துப் பார்த்தேன். நான் சொல்லுவது என்னவென்றால், மொழிப் பிரச்சினை என்பது ஒரு சிக்கலான பிரச்சினை. தென்னாட்டில் இருப்பவர்கள் அத்தனை பேரும் இதை எதிர்த்தார்கள் என்று நம்முடைய மாநிலத்திலே இருந்து நாம் சொல்லிக் கொண்டிருந்தோமே தவிர, உண்மையில் எந்தக் காலத்திலும் அப்படியில்லை. கர்நாடகா மாநிலத்தில் மும்மொழித் திட்டத்தை அதிகாரபூர்வமாக ஆதரித்து வந்தார்கள். கேரள மாநிலமும் மும்மொழித் திட்டத்தை, அதாவது இங்கிலீஷ், இந்தி, மற்றும் லோகல் மொழியை ஆதரித்து வந்தார்கள். ஆந்திர மாநிலமும் மும்மொழித் திட்டத்தை ஆதரித்து வந்தார்கள். தென்னாட்டிலுள்ள மற்ற முக்கியமான 3 மாநிலங்களும் மும்மொழித் திட்டத்தை வலியுறுத்திக்கொண்டு வந்த நேரத்தில், அந்த மாநில முதலமைச்சர்களோடு, பாண்டிச்சேரி முதலமைச்சரையும் இங்கே வர வழைத்து மாநாடு கூட்டி அவர்கள் அனைவரும் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அதில் “முதன் முதலாக கூட்டாக இந்தத் திணிப்பை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம்” என்று மற்ற மாநிலத்தில் இருக்கக் கூடிய முதலமைச்சர்களும் தெரிவித்தார்கள். இதற்காக திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த இரண்டு முதலமைச்சர்களும் ஒத்துழைத்திருப்பதற்காக நான் அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். அந்த அளவுக்கு நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மொழிப் பிரச்சினையில் முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(திரு. ஆ. கிராவிட மணி எழுந்தார்)

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : உங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு நீங்கள் பேசும்போது இருக்கிறது. அப்போது நீங்கள் பேசங்கள்.

(பிற்பகல் 6-40)

டாக்டர் எச். வி. ஹண்டே

ஒரு காலக் கட்டத்திலே மும்மொழித் திட்டம் என்று சொன்னது உண்டு. நம் மாநிலத்தில் சென்ற கிராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அன்றைய

(தரு. எச். வி. ஹண்டே) [1978 செப்டம்பர் 2]

முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட முயற்சி எடுத்துக் கொண்டார்கள். இல்லை யென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் மற்ற மாநிலங்களிலிருந்து சரியான ஒத்

(from other States) மற்ற மாநிலங்களின் முதல்வர்களை வர

துழைப்பு அப்போது கிடைக்கவில்லை. There was no proper support வகித்து ஒரு நல்ல முறையிலே மாநாடு கூட்டி மும்மொழித் திட்டம் தான் வேண்டுமென்று எந்த மாநில முதல்வர்கள் சொன்னார்களோ அந்த மாநில முதல்வர்களைக் கொண்டே இந்தத் திணிப்பைத் திட்டவாட்டமாக எதிர்க்கிறோம் என்று சொல்ல வைத்த பெருமை நம் முதல்வர் அவர்களுக்குத் தான் உண்டு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுமாதிரி இதற்கு முன்பு நடந்தது உண்டா? நீங்கள் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டீர்கள் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் கூட கேட்டார்கள். ஒரே ஒரு சிறு உதாரணத்தை மட்டும் நான் தெரிவிப்பதற்கு விரும்புகிறேன். என்.டி.சி. என்ற ஒரு கூட்டம் டில்லியில் நடைபெற்றிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களும் நிதியமைச்சர் அவர்களும் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள். துரதிருஷ்டவசமாக இந்த அரசு “சொன்னதைச் செய்வ தில்லை” என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோ. சி. மணி சொன்னார். அவர் அவ்வாறு சொன்னதற்காக ஒரு சிறு உதாரணத்தை மட்டும் நான் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்.டி.சி. யில் இதுவரை நடக்காத ஒரு புரட்சி நடந்திருக்கிறது. இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாக இருப் பதால், இந்த அவையின் மேலான கவனத்திற்கு அதைக் கொண்டு வருகிறேன். முன்பெல்லாம் அந்த என்.டி.சி. கூட்டம் எப்படி நடைபெறும் என்றால், பிரதமர் அதைப் பற்றிச் சொல்வார்கள், ஆட்டோமேட்டிக்காக அத்தனை பேரும் அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலைமை இருந்தது. அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இரண்டொரு வாய்ஸ் வந்துகொண்டிருக்கும். நம்முடைய முதல்வர் குறிப்புகளைக் கொடுத்து இந்த இத்தக் காரியங்களை நீங்கள் செய்ய வேண்டும்—பகிர்ந்து கொடுக்கக் கூடிய முறையைப் பொறுத்தவரை ஐந்தாவது பைனான்ஸ் கமிஷன் கொடுக்கக் கூடிய முறை சரியல்ல—இதன் காரணமாக மாநிலங்களின் வளர்ச்சி மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்படுகின்றது என்று அன்றையதினம் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

N.D.C. panel to study the State's proposals. The Committee of the National Development Council today set up a Working Group for examining the proposals put forward during its two days' deliberations. The Committee related to transfer of resources and role of Centrally-sponsored schemes and review of the Gadgil formula.

இதுவரை இதுமாதிரி ஒரு புரப்போஸல் கொடுத்ததாக நடந்திருக்கிறதா? இதுபற்றிக் கேட்கவே முடியாத நிலை இருந்தது. அப்படி மாநிலங்களின் உரிமை

1978 செப்டம்பர் 2] ^{மேட்டர்} (திரு. எச். வி. ஹண்டே)

களைப் பறிக்கக் கூடிய ஒரு பயங்கரமான நிலைமை இருந்தது. அடுத்தபடியாக, இந்த காட்கில் பார்முலா எப்படி இருக்கிறது? நாங்கள் இன்றைய தினம் பொறுப்பிலே இல்லாவிட்டால் அதைத் தூக்கி எறியுங்கள் என்று சொல்லியிருப்போம். ஆனால் எங்களுடைய முதல்வர் பொறுப்பில் இருக்கும் காரணத்தால், அது சற்றுக் கூட தேவையில்லாத ஒன்று, அதை மாற்றியமை யுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எப்படி எப்படியெல்லாம் தீமை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்துகொள்ள வேண்டு மென்பதற்காகத் தான் நான் இந்தக் கருத்தை இங்கே தெரிவிக்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கொஞ்சம் கூட “என்ன விஷயம்” என்பதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளாமல் டில்லியில் இருக்கக் கூடிய பைனான்ஸ் கமிஷன் நடந் திருக்கிறது என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திற்கென்று தனியாக ஒரு டிரை டாக் வேண்டுமென்று 4 ஆண்டு களாகக் கேட்டு வருகிறோம். ஒரு சிம்பிள் மேட்டர். கிடப்பில் போட்டு இழுத்தடித்தார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணத்தைக் கூறுகிறேன். 600 மைல் பரந்து விரிந்த வங்கக் கடல் கோஸ்டல் லைன் தமிழகத்தில் இருக்கிறது. இந்த மாநிலத்திற்கு என்று தனியாக கப்பல் பழுது பார்க்கக் கூடிய ஒரு இடம் வேண்டும். அது பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லப்பட்டு வந்தது. கடைசியாக அது வற்புறுத்தப்பட்டு அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஒத்துக் கொண்டு 1½ ஆண்டுகள் ஆகிறது. அதுகூட 120 அடி ஒத்துக் கொள் கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி பிளானிங் கமிஷனில் உள்ளவர் களுக்கு எழுதி, சென்னையிலே சிறு சிறு கப்பல்களை, டிரெட்ஜர்களைப் பழுது பார்க்க முடியும், ஆதலால் அவசியம் வேண்டும் என்று எழுதினார்கள். இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. சி. பொன்னையன் முதலில் 180 அடி வேண்டுமென்று எழுதினார்கள். அதன் பிறகு 150 அடியாவது வேண்டு மென்று கேட்டார்கள். பிரதமருக்கும் பிளானிங் கமிஷனுக்கும் பரிந்துரை செய்து அமைச்சர் எழுதியும் கூட அதை அவர்களால் கொடுக்க முடியவில்லை.

How totally they are cut away from realities

என்பதற்கு இது ஓர் எடுத்துக்காட்டு. மாநில உரிமைகள் எவ்வளவு தூரம் பறிக்கப்படுகின்றன என்பதற்கு இன்னொரு எடுத்துக்காட்டையும் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூட இதில் கவனம் செலுத்தவேண்டும். சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரையில், போக்குவரத்துக் குறைவால் எவ்வளவு தூரம் நாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பது நமக்கெல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். போக்குவரத்தில் உள்ள குறைபாடுகளைக் களைவதற்காக “ராப்பிட் டிரான்சிட் ஸிஸ்டம்” வேண்டுமென்று கேட்டோம், திருவான்மியூர் முதல் எண்ணூர்-திருவொற்றியூர் வரை

டாக்டர்

(திரு. எச். வி. ஹண்டே) [1978 செப்டம்பர் 2]

rapid transit system அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். The Railway Ministry of their own accord agreed to Metropolitan Transport Project.

அதற்காக என்று ஒரு குழு கூட அமைக்கப்பட்டது. இதைப் பற்றி ஆளும் கட்சியின் சார்பில் நான் இதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருப்பதால் சொல்லுகிறேன். “மெட்ரோபோலிடன் டிரான்ஸ்போர்ட் புரோஜெக்ட்” என்ற ஒரு அதாரிட்டி சதர்ன் ரெயில்வேயால் அமைக்கப் பட்டது. இதை எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகக் கூறுகிறேன். யாருடைய ஆட்சி நடைபெறுகிறது என்பதல்ல முக்கியம். எப்படி நாம் பாதிக்கப்படுகிறோம் என்பதற்காகத்தான் நான் இதைச் சொல்லுகிறேன். ஆனால் அவர்கள் தனி ‘ரேப்பிட் டிரான்சிட் புரோஜெக்ட்’ வேண்டுமென்று பம்பாய்க்கும் கல்கத்தாவுக்கும் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். Traffic has reached the saturation point;

ஆனால் நாங்கள் கேட்பது என்ன? டியூப் ரயில்வே வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறோம். காரணம் அது அமைக்க 150 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். ஆகவே சர்பேஸ் ரயில்வே வேண்டுமென்று நாங்கள் கேட்கிறோம். திருவொற்றியூரிலிருந்து ஹார்பர் வரை ஒரு கட்டம்—ஹார்பரிலிருந்து லஸ் வரை இரண்டாவது கட்டம்—லஸ்ஸிலிருந்து திருவான்மியூருக்கு மூன்றாவது கட்டம் என்ற முறையில் சர்பேஸ் ரயில்வே வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். முதலில் ஒரு பகுதியை மட்டும், அதாவது லஸ்ஸிலிருந்து ஹார்பர் வரை வேலை செய்வதற்கு ஒத்துக்கொண்டால் போதும் என்று கூறியிருக்கிறோம். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களால் பிரதமருக்கு எழுதப்பட்டும் கூட, அது புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிய வில்லை. இன்றையதினம் ‘இந்து’ பத்திரிகையில் கூட இதைப் பற்றி எழுதியிருக்கிறார்கள்.

That the Plan of Mass Rapid Transit System for Madras has been shelved at least for another two years is a piece of very disappointing news.

பிளானிங் கமிஷன் செய்திருக்கக் கூடிய குறைகளை எல்லாம் தெளிவாக அதில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த் பாய் அவர்கள் ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். சென்னை பட்டதாரி தொகுதியைப் பொறுத்தவரை, இங்கே நானும் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். 1964 ஆம் ஆண்டு பட்டதாரி தொகுதியிலே யிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்த நேரத்திலும் கூட சொல்லியிருக்கிறேன். அவர்கள் பெயரைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்றால், அரசாங்கத்தின் இயந்திரத்தைத் தான் பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற கருத்தை வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன்.

1978 செப்டம்பர் 27] (திரு. எச். வி. ஹண்டே)

அடுத்து, நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் இங்கே ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நம்முடைய சென்னை பட்டதாரித் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையிலே, இங்கே நானும் பல முறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏற்கெனவே 1964 ஆம் ஆண்டு பட்டதாரித் தொகுதியிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நேரத்திலும் வலியுறுத்தியிருக்கிறேன். பட்டதாரி நண்பர்கள் பதிவு செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றால், அதற்கு அரசாங்கத்தினுடைய இயந்திரம்தான் பயன்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன். நான் அதை வற்புறுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இப்போதும் மிக மிகத் தீவிரமாக வலியுறுத்துகிறேன். ஆனால் நடைபெற்றது என்ன? யாரை மனதில் வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறார் என்பது தெரியவில்லை. எனக்குக் கினியான்ஸ் வந்தது, நீ இந்தத் தேர்தலில் போட்டியிடலாம் என்று மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் கினியான்ஸ் கொடுத்தது நம்முடைய ஃபைனான்ஸ் மினிஸ்டர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஒரு நாள் அவரும், இவரும் பேசி, இவரை நிறுத்திவிட்டோமென்று முடிவு செய்தார்கள். இந்தக் கினியான்ஸ் வரும்போது, பட்டதாரித் தொகுதியின் தேர்தல் அறிவிப்பு வந்து ஒரு மாதமாகிவிட்டது. அதற்குப் பிறகு நான் ஃபீல்டில் இறங்கினேன். நான் அக்கவுண்டன்ட்-ஜெனரல் ஆபீசுக்கு வாக்காளர்களைப் பார்ப்பதற்காகச் சென்றேன். அங்கே, அத்தனை பேரும் என்றோல் செய்துவிட்டோமென்று சொன்னார்கள். பிறகு செக்ரடேரியட்டிற்கு வந்தேன். அத்தனை பேரும், என்றோல் பண்ணிவிட்டோம், நீங்கள் ரொம்ப லேட் என்று சொன்னார்கள். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நான் இந்த ஃபீல்டில் இறங்கும் போது, ஏறத்தாழ 6 ஆயிரம் பேர்களை வாக்காளர்களாக என்றோல் பண்ணி விட்டார்கள். கடைசியாக என்னுடைய பழைய நண்பர்களை வைத்துக் கொண்டு, ஆங்காங்கே சென்று கண்டுபிடித்து, அவர்களைப் பார்த்து, வெற்றி வாய்ப்பைத் தேடிக்கொண்டேன்.

அதைவிட இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, 1976-லே தேர்தல் நடைபெற இருந்த நேரத்தில், நான் பட்டதாரித் தொகுதிக்கான தேர்தலில் நிற்கப் போகிறேன் என்பது கனவில்கூடக் கிடையாது. ஆனால் அந்தத் தேர்தலைக் கடைசி நேரத்தில் ரத்து செய்து விட்டார்கள். 1976-ல் தேர்தல் வருகிறதென்று யாரோ ஒருவர் எனக்காக நிறையப் பதிவு செய்து வைத்துக்கொண்டார். அவைகள் கலெக்டர் ஆஃபீசில் கொடுக்கப்பட்டன. 1976 ஆம் ஆண்டு—நான் ஒன்றும் செய்யவில்லை, நான் ஃபீல்டில் இல்லை.—நான் தேர்தலில் நிற்கிறேன் என்று நினைத்துக்கொண்டு, ஏறத்தாழ 1,000, 2,000 கார்களுக்கு நம்பர் போட்டு, பெயர், இனிஷியல் போட்டுக் கொடுத்தார்கள். நான் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதிலே வேதனை என்னவென்றால், 2 பேர்கள் ஏற்கெனவே காலமாகிவிட்டார்கள். நான்கு, ஐந்து

டாக்டர்

(திரு. எச். வி. ஹண்டே) [1978 செப்டம்பர் 2]

பேர்கள் வீட்டை விட்டுப் போய் 1½ ஆண்டுகளாகிவிட்டது, எப்படி இப்போது நீங்கள் வந்து கேட்கிறீர்கள் என்றார்கள். இதில் குறை கூற வேண்டியது யார்? நான்தான் குறை கூற வேண்டும். நம்முடைய வாக்காளப் பெருமக்கள் நான் பேச வேண்டுமென்று கருதினார்கள். அதனால் அமோகமாக இரண்டு மடங்கு வோட் . . .

THIRU D. SANTOSHAM: Sir, it seems almost to be a domestic quarrel, which need not have been brought to this House at all.

DR. H. V. HANDE: I would have been happy if this particular suggestion had come a little earlier.

இதில் வெற்றி பெற்றது எப்படி, வெற்றி பெற வாய்ப்பு ஏனில்லை என்றெல்லாம் இப்போது வருத்தப்படுவதைவிட, வெற்றி பெற்று 4 மாதங்கள் ஆகிவிட்டன. இப்போது நாம் செய்ய வேண்டியது நம்முடைய கடமை. வாக்காளர் பெருமக்களுக்காக, நாட்டிற்காகச் செய்ய வேண்டிய கடமை பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, இன்னும் பல கருத்துக்கள் சொல்ல வேண்டுமென்றாலும், நம்முடைய மாற்றுத் தலைவரவர்கள் இதோடு நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னதற்குப் பணிந்து, கவர்னர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து முடிக்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்றால்.

This is an address by our distinguished Governor, which should be appreciated by all sections of the House and I commend it for the universal acceptance of my friends in this House.

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): Thiru D. V. D' Monte. The hon. Member may kindly finish his speech by 7 p.m.

(பிற்பகல் 6-50)

THIRU D. V. D'MONTE: Mr. Vice-Chairman, Sir, you are placing a restriction of time, namely, five minutes. As a member of the Janata Party, I should have been given more time to put forth my views on the Governor's Address. If you are going to limit the time to five minutes . . .

1978 செப்டம்பர் 2]

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): The hon. Member wanted to make his speech today itself and that is why he has been called upon to speak. How much time may the hon. Member require to make his speech?

THIRU D. V. D'MONTE: Sir, I may require about ten minutes.

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): All right. The hon. Member can have ten minutes to complete his speech.

THIRU D. V. D'MONTE: Sir, I will try to confine myself to important points. I would like to take up the language issue first. So far as our State is concerned, it cannot be denied that both the present Government as well as the previous Government are unwillingly playing in the hands of Hindi fanatics and allowed themselves to be exploited by them in their campaign against the use of English. Nobody can object to the Government's desire to develop Tamil and foster and improve the standard of Tamil language and culture. The State Government have every right to do so. But what is disturbing is the fanaticism displayed by the protagonists of Tamil to the detriment of English which the non-Hindi speaking people, including Tamil protagonists, want to have as an alternative and associate link language of the Union. This is precisely the kind of situation which the Hindi protagonists envisage and want to be created. It is obvious also, that to the extent the importance and use of English is minimised or discouraged in the non-Hindi regions, to that extent and perhaps more it strengthens and helps the cause of Hindi. It is in this context, that I must deplore the fact that the Tamil Nadu Government are indirectly and inadvertently helping and espousing the cause of Hindi by the misguided policy of encouraging Tamil by making Tamil-medium education non-fee-based. Sir, it is discriminative in nature and the policy of the Government considerably weakens its own position vis-a-vis English and its *locus standi* is put to jeopardy. The recent meeting of the Chief Ministers of the Southern region has taken a firm stand against any imposition of Hindi and the Prime Minister has assured Members of Parliament on the floor of the Lok Sabha that it is not the Centre's intention to impose Hindi on non-Hindi people. There are critics who have questioned

[Thiru D. V. D'Monte] [1978 செப்டம்பர் 2]

the propriety of the recent Chief Ministers' meeting on the plea that it would amount to sowing the seeds of disintegration. But Tamil Nadu has no common cause either with Karnataka or Kerala or Andhra Pradesh. Those States are wedded to the three-language formula and the study of Hindi is compulsory in those States. So, when Hindi is being imposed at the national level, the regional languages are being imposed on the minorities in the Southern States. This is a point which I would like the Government to consider. In this context, the unusual order of the Government directing its employees to sign only in Tamil is amazing. Sir, to make the step really effective it may be necessary to take a step further and insist on readability because there are many whose signatures will transcend all language barriers. Instead of giving a directive it would have been appropriate to have made suggestions which have gained general acceptance over a period of time.

Sir, I shall now take up the matter of rural industries. It has become the more fashionable hobby-horse of our politicians. In talking about rural industries, it has been mentioned as a magic 'Mantra' that will change the face of the countryside. It is contended that rural industries will bring down unemployment, arrest the unhealthy migration from the countryside into the cities, increase the purchasing power of the rural folk and become a powerful antidote to the concentration of economic power generally associated with large-scale industries. The ceaseless talk of starting industries in the countryside has a type of reaction which is not healthy. It has served as a red-herring to mask the poor performance of the Government on the economic front. Today, there are thousands of small-scale industries which are sick and continue to be sick with no effective remedy on hand or in the near future.

VICE-CHAIRMAN (THIRU E. S. VENKATESAN): The time of the House is extended. The hon. Member may continue his speech.

(பிற்பகல் 7-00)

THIRU D. V. D'MONTE: In all the discussions about industrialising the rural area, no one has really spelt out what exactly are the type of industries that should be established in

1978 செப்டம்பர் 2] [Thiru D. V. D'Monte]

the rural area. Without the necessary infrastructure facilities, no industry can flourish in the rural areas. More important than this, ^{an} adequate supply of power and water and the net-work of road and rural communications to bring in raw material and to move out finished products. Poverty and unemployment in the villages is most heart-rending. There is no question that positive steps should be taken in this direction. Agriculture alone cannot meet the needs of the situation. Industrialisation in the rural areas is a must. There are banking institutions which give finances to entrepreneurs but they do not give loans without sufficient security. They function like Shylocks wanting their pound of flesh. Therefore, the small industrialists with ambition and expertise are not able to produce security and they drop out and their units become sick. The tiny sector covers a whole spectrum from appalays to manufacture of matches. But it is this unfortunate and common knowledge that the poor engaged in these industries are not looked after and therefore, they have lost their initiative. This is a major problem.

I would like to make a passing reference to the Law and Order situation, especially in the City. There is need for establishing Police Outposts. Patrolling is also necessary. There is vandalism taking place in Christian cemeteries. Anti-social elements use the cemetery as the place for distribution of illicit liquor and for all other vices. I request the Government to see that suitable patrolling takes place in Christian cemeteries.

Administration of the Prohibition Act has done much harm to the integrity and reputation of the police. The present strength cannot effectively work the Prohibition Act. My party is totally dedicated to successful functioning of Prohibition and in this respect, I support the Government's endeavour to eradicate the social evil of bootlegging and other things. We had seen in recent times the incidents at Otteri where literally a gang war took place and the people of the City were held to ransom. This mafia sort of warfare took place before the very eyes of the police administration where it appeared to be completely helpless and not able to restore law and order. We have seen what happened at Villupuram. We have seen what happened at

[Thiru D. V. D'Monte] [1978 செப்டம்பர் 2]

Vaniyambadi. These are all dangerous trends where communal feelings are being aroused in such a way as had never happened in the past.

One more point, Sir, about my community, the Anglo-Indian Community. The State Government have given free education to the Anglo-Indians. This is a great boon to the community today. I go one step further and request that the concessions applicable to the Backward Classes should be extended to the Anglo-Indian community. I shall put forth my forceful argument in this respect, Sir. An actual survey made by our Association has revealed some startling facts. Seventy-five to eighty per cent of Anglo-Indians are earning less than a living wage and only 20 to 25 per cent can be said to be earning a living wage. That the Anglo-Indian community is economically backward is an incontrovertible fact. Twenty-five per cent of the community are not earning even Re. 1 a day. They practically are helpless and homeless and are entirely depending on charity. They can be found in places like Gandhi Nagar, Cox Chery, Ramakrishnapuram, etc. Twenty per cent of the community earn up to Rs. 100 per month. A large percentage of these are old-age pensioners and dropouts. The survey also reveals that 50 per cent of the community earn incomes between Rs. 100 and Rs. 600 per month. It is common knowledge that for a family of 4 to 6 persons to exist on this type of income is a grim struggle for survival. Therefore, it leaves a very small minority of 5 to 10 per cent who are living comfortably. Even in this category there are many on the verge of retirement and they will have to face financial crisis. The Constitution framers, fortunately, visualised such a situation and formulated Article 338 which specifically provides for the appointment of a Special Officer to look after and protect the interests not only of the Scheduled Castes and Tribes but also of Anglo-Indians and specifically provided for clause 3 of Article 338. The economic position of the Anglo-Indian community has been bracketed with Scheduled Castes and Scheduled Tribes. Sir, Kerala State has allowed Anglo-Indians to be bracketed under Backward Classes and is giving them all aids and concessions. I would appeal to the benevolent Tamil Nadu Government to consider the plight of this community and enable them to get all aids and concessions applicable to Backward Classes.

1978 செப்டம்பர் 2] [Thiru D. V. D'Monte]

Sir, I have done. Thank you.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஈ. எஸ். வெங்கடேசன்) : இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் 7--9--1978 அன்று மாலை 4 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 7-05)

